

КОНВЕНЦИЯ

относно присъединяването на Гръцката република към Конвенцията относно подведомствеността и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела и към Протокола за нейното тълкуване от Съда на Европейските общности, с корекциите направени в тях от Конвенцията за присъединяване на Кралство Дания, Ирландия и Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия

ПРЕАМБЮЛ

ВИСОКОДОГОВАРЯЩИТЕ СЕ СТРАНИ ПО ДОГОВОРА ЗА СЪЗДАВАНЕ НА ЕВРОПЕЙСКАТА ИКОНОМИЧЕСКА ОБЩНОСТ,

КАТО ОТЧИТАТ, че като стана член на Общността, Гръцката република се ангажира да се присъедини към Конвенцията относно подведомствеността и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела и към Протокола за нейното тълкуване от Съда на Европейските общности, с корекциите направени в тях от Конвенцията за присъединяване на Кралство Дания, Ирландия и Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия, и с тази цел се ангажира да влезе в преговори с държавите – членки на Общността, с цел да се извършат необходимите корекции в тях,

РЕШИХА да сключат настоящата конвенция и за тази цел посочиха за свои упълномощени представители:

НЕГОВО ВЕЛИЧЕСТВО КРАЛЯТ НА БЕЛГИЙЦИТЕ,

Jean GOL,

Заместник министър - председател,

Министър на правосъдието и институционалната реформа;

НЕЙНО ВЕЛИЧЕСТВО КРАЛИЦАТА НА ДАНИЯ,

Erik NINN-HANSEN,

Министър на правосъдието;

ПРЕЗИДЕНТЪТ НА ФЕДЕРАЛНА РЕПУБЛИКА ГЕРМАНИЯ,

Hans Arnold ENGELHARD,

Федерален министър на правосъдието

Д-р Günther KNACKSTEDT,

Посланик на Федерална република Германия в Люксембург;

ПРЕЗИДЕНТЪТ НА ГРЪЦКАТА РЕПУБЛИКА,

Georges-Alexandre MANGAKIS,

Министър на правосъдието;

ПРЕЗИДЕНТЪТ НА ФРЕНСКАТА РЕПУБЛИКА,

Robert BADINTER,

Пазител на печатите,

Министър на правосъдието;

ПРЕЗИДЕНТЪТ НА ИРЛАНДИЯ,

Seân DONERTY,

Министър на правосъдието;

ПРЕЗИДЕНТЪТ НА ИТАЛИАНСКАТА РЕПУБЛИКА,

Clelio DARIDA,

Министър на правосъдието;

НЕГОВО КРАЛСКО ВИСОЧЕСТВО ВЕЛИКИЯТ ХЕРЦОГ НА ЛЮКСЕМБУРГ,

Colette FLESCHE,

Вицепрезидент на правителството,

Министър на правосъдието;

НЕЙНО ВЕЛИЧЕСТВО КРАЛИЦАТА НА НИДЕРЛАНДИЯ,

J. de RUITER,

Министър на правосъдието;

НЕЙНО ВЕЛИЧЕСТВО КРАЛИЦАТА НА ОБЕДИНЕНОТО КРАЛСТВО
ВЕЛИКОБРИТАНИЯ И СЕВЕРНА ИРЛАНДИЯ,

Peter Lovat FRASER, ескуайр

Генерален солиситор за Шотландия, Департамент на Лорд адвоката;

КОИТО, заседаващи в рамките на Съвета, след като си размениха установените за
валидни и съставени в надлежна форма пълномощия,

СЕ СПОРАЗУМЯХА ЗА СЛЕДНОТО:

ДЯЛ I

Общи разпоредби

Член 1

1. Гръцката република се присъединява към Конвенцията за подведомствеността и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела, подписана в Брюксел на 27 септември 1968 г. (наричана по-нататък „Конвенция от 1968 г.”) и към Протокола за нейното тълкуване от Съда на Европейските общности, подписан в Люксембург на 3 юни 1971 г. (наричан по-нататък „Протокол от 1971 г.”), с корекциите направени в тях от Конвенцията за присъединяване на Кралство Дания, Ирландия и Обединеното кралство Великобритания и Северна Ирландия към Конвенцията за подведомствеността и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела и към Протокола за нейното тълкуване от Съда на Европейските общности, подписана в Люксембург на 9 октомври 1978 г. (наричана по-нататък „Конвенция от 1978 г.”).

2. Присъединяването на Гръцката република се разпростира по-специално върху членове 25, параграф 2, 35 и 36 от Конвенцията от 1978 г.

Член 2

Корекциите, въведени от настоящата конвенция в Конвенцията от 1968 г., и Протокола от 1971 г., коригирани с Конвенцията от 1978 г., са посочени в дялове II до IV.

ДЯЛ II

Корекции в Конвенцията от 1968 г.

Член 3

Следното тире се добавя между третото и четвъртото тире на втората алинея на член 3 на Конвенцията от 1968 г., както е изменен от член 4 от Конвенцията от 1978 г.:

„- в Гърция: член 40 от Гражданския процесуален кодекс, (Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας),”

Член 4

1. Следният текст се добавя между третото и четвъртото тире на първата алинея на член 32 от Конвенцията от 1968 г., както е изменен от член 16 от Конвенцията от 1978 г.:

„- в Гърция: до μονομελές πρωτοδικείο.”

Член 5

1. Следният текст се добавя между третото и четвъртото тире на първата алинея на член 37 от Конвенцията от 1968 г., изменен с член 17 от Конвенцията от 1978 г.:

„- в Гърция: до έφετείο.”

2. Следният текст заменя първото тире на втората алинея на член 37 от Конвенцията от 1968 г., изменен с член 17 от Конвенцията от 1978 г.:

„- в Белгия, Гърция, Франция, Италия, Люксембург и Нидерландия - чрез касационна жалба”.

Член 6

1. Следният текст се добавя между третото и четвъртото тире на първата алинея на член 40 от Конвенцията от 1968 г., изменен с член 19 от Конвенцията от 1978 г.:

„- в Гърция: до ἐφετεῖο.”

Член 7

Следният текст заменя първото тире на член 41 от Конвенцията от 1968 г., изменен с член 20 от Конвенцията от 1978 г.:

„- в Белгия, Гърция, Франция, Италия, Люксембург и Нидерландия - чрез касационна жалба”.

Член 8

Следният текст се въвежда на подходящото място в хронологичния ред на списъка от конвенции, посочен в член 55 от Конвенцията от 1968 г., изменен с член 24 от Конвенцията от 1978 г.:

„- Конвенция между Кралство Гърция и Федерална Република Германия относно взаимното признаване и изпълнение на съдебните решения, сделките и официалните актове в областта на гражданското и търговското право, подписана в Атина на 4 ноември 1961 г.;”.

ДЯЛ III

Корекции в протокола, приложен към Конвенцията от 1968 г.

Член 9

В първото изречение на член Vб, добавен към протокола, приложен към Конвенцията от 1968 г. с член 29 от Конвенцията от 1978 г., след думата „Дания” се добавят запетая и думите „в Гърция”.

ДЯЛ IV

Корекции в Протокола от 1971 г.

Член 10

Следната алинея се добавя към член 1 от Протокола от 1971 г., изменен с член 30 от Конвенцията от 1978 г.:

„Съдът на Европейските общности има юрисдикцията да издава определения за тълкуването на Конвенцията за присъединяването на Гръцката република към Конвенцията от 27 септември 1968 г. и към настоящия протокол, както са коригирани с Конвенцията от 1978 г.”

Член 11

Следният текст се добавя между третото и четвъртото тире на точка 1 на член 2 от Протокола от 1971 г., изменен с член 31 от Конвенцията от 1978 г.:
„в Гърция: *ἀνώτατα δικάστηρια*.”

ДЯЛ V

Преходни разпоредби

Член 12

1. Конвенцията от 1968 г. и Протоколът от 1971 г., както са изменени от Конвенцията от 1978 г. и настоящата конвенция се прилагат само по отношение на съдебни производства, които са образувани и по отношение на документи, официално съставени или вписани като официални документи след влизането им в сила за държавата по произхода, а когато се иска признаване или допускане на изпълнението на съдебно решение или на официален документ - за държавата, до която е отправена молбата.

2. Независимо от това, съдебни решения, постановени след датата на влизане в сила на настоящата конвенция между държавата по произхода и държавата до която е отправена молбата, по производства образувани преди тази дата, се признават и изпълняват в съответствие с разпоредбите на дял III на Конвенцията от 1968 г., както е изменена с Конвенцията от 1978 г. и настоящата конвенция, ако подведомствеността е определена по правила, които съответстват на предвидените в дял II на Конвенцията от 1968 г., с измененията в нея или на разпоредбите на конвенция, която е в сила между държавата по произхода и държавата, до която е отправена молбата, при образуването на производството.

ДЯЛ VI

Заклучителни разпоредби

Член 13

Генералният секретар на Съвета на Европейските общности предава на правителството на Гръцката република заверени копия на Конвенцията от 1968 г., Протокола от 1971 г. и Конвенцията от 1978 г. на датски, нидерландски, английски, френски, немски, ирландски и италиански езици.

Текстовете на Конвенцията от 1968 г., Протокола от 1971 г. и Конвенцията от 1978 г. на гръцки език се прилагат към настоящата конвенция. Текстовете на гръцки език са автентични при същите условия като другите текстове на Конвенцията от 1968 г., Протокола от 1971 г. и Конвенцията от 1978 г.

Член 14

Настоящата конвенция се ратифицира от подписалите я държави. Ратификационните инструменти се депозират при генералния секретар на Съвета на Европейските общности.

Член 15

Настоящата конвенция влиза в сила между държавите, които са я ратифицирали, на първия ден на третия месец, следващ депозирането на последния ратификационен инструмент от Гръцката република и онези държави, за които Конвенцията от 1978 г. е влязла в сила, в съответствие с член 39 от нея.

За всяка държава – членка, която я ратифицира в последствие, тя влиза в сила на първия ден от третия месец, следващ депозирането на ратификационния инструмент.

Член 16

Генералният секретар на Съвета на Европейските общности нотифицира подписалите държави за:

- а) депозирането на всеки ратификационен инструмент;
- б) датите на влизане в сила на настоящата конвенция за договарящите се държави.

Член 17

Настоящата конвенция е съставена в един екземпляр на датски, нидерландски, английски, френски, немски, гръцки, ирландски и италиански езици, като всички осем текста са с еднаква сила и се депозират в архива на генералния секретар на Съвета на Европейските общности. Генералният секретар на Съвета на Европейските общности изпраща заверено копие до всяка подписала държава.

Til bekræftelse heraf har undertegnede behørigt befuldmægtigede underskrevet denne konvention.

Zu Urkund dessen haben die hierzu gehörig befugten Unterzeichneten ihre Unterschriften unter dieses Übereinkommen gesetzt.

Σέ πίστωση των άνωτέρω οί υπογράφοντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα σύμβαση.

In witness whereof the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Convention.

En foi de quoi, les soussignés, dûment autorisés à cet effet, ont signé la présente convention.
Dá fhianú sin, shínigh na daoine seo thíos, arna n-údarú go cuí chuige sin, an Coinbhinsiún seo.

In fede di che, i sottoscritti, debitamente autorizzati a tal fine, hanno firmato la presente convenzione.

Ten blijke waarvan de ondergetekenden, daartoe behoorlijk gemachtigd, hun handtekening onder dit Verdrag hebben geplaatst.

В доказателство за което, долуподписаните упълномощени представители поставят собственоръчен подпис под настоящата конвенция.

Udfærdiget i Luxembourg, den femog yvende oktober nitten hundrede og toogfirs.

Geschehen zu Luxemburg am fünfundzwanzigsten Oktober neunzehnhundertzweiundachtzig.

Έγινε στό Λουξεμβούργο, στίς είκοσι πέντε Οκτωβρίου χίλια έννιακόσια όγδόντα δύο.

Done at Luxembourg on the twenty-fifth day of October in the year one thousand nine hundred and eighty – two.

Fait à Luxembourg, le vingt-cinq octobre mil neuf cent quatre-vingt-deux.

Arna dhéanamh i Lucsamburg an cúigiú lá is fiche de mhí Dheireadh Fómhair sa bhliain míle naoi gcéad ochtó a dó.

Fatto a Lussemburgo, addì venticinque ottobre millenovecent ottantadue.

Gedaan te Luxemburg, de vijfentwintigste oktober negentienhondert tweeëntachtig.

Съставено в Люксембург на двадесет и втория ден от месец октомври, хиляда деветстотин осемдесет и втора година.

Pour Sa Majesté le Roi des Belges

Voor Zijne Majesteit de Koning der Belgen

For Hendes Majestæt Danmarks dronning

Für den Präsidenten der Bundesrepublik Deutschland

Γιά τόν Πρόεδρο της Έλληνικής Δημοκρατίας

Pour le président de la République française

Thar ceann Uachtarán na hÉireann

Per il presidente della Repubblica italiana

Pour Son Altesse Royale le Grand-duc de Luxembourg

For Her Majesty the Queen of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

ΣΥΜΒΑΣΗ

γιά τή διεθνή δικαιοδοσία και τήν εκτέλεση αποφάσεων σε άστικές και έμπορικέσ ύποθέσεις

ΠΡΟΟΙΜΙΟ

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΣΤΗ ΣΥΝΘΗΚΗ ΠΕΡΙ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ,

Έπιθυμώντας νά θέσουν σε εφαρμογή τις διατάξεις του άρθρου 220 τής συνθήκης αυτής, δυνάμει του οποίου ανέλαβαν τήν ύποχρέωση νά εξασφαλίσουν τήν άπλούτευση τών διατυπώσεων γιά τήν άμοιβαία άναγνώριση και εκτέλεση τών δικαστικών αποφάσεων,

Μερμινώντας γιά τήν ενίσχυση στην Κοινότητα τής έννομης προστασίας τών έγκατεστημένων σε αυτή προσώπων,

Έκτιμώντας ότι πρós τό σκοπό αυτό πρέπει νά καθορισθεί ή διεθνή δικαιοδοσία τών δικαστηρίων τους, νά διευκολυνθεί ή άναγνώριση και νά θεσπισθεί ταχεία διαδικασία γιά τήν εκτέλεση τών αποφάσεων καθώς και τών δημόσιων έγγραφων και τών δικαστικών συμβιβασμών,

Άποφάσισαν νά συνάψουν τήν παρούσα σύμβαση και πρós τό σκοπό αυτό όρισαν πληρεξουσίους:

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΤΩΝ ΒΕΛΓΩΝ:

τόν κ. Pierre HARMEL,
Υπουργό Έξωτερικών,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ:

τόν κ. Willy BRANDT,
Άντικαγκελλάριο,
Υπουργό Έξωτερικών,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ:

τόν κ. Michel DEBRÉ,
Υπουργό Έξωτερικών,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ:

τόν κ. Giuseppe MEDICI,
Υπουργό Έξωτερικών,

Η ΑΥΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΥΨΗΛΟΤΗΤΑ Ο ΜΕΓΑΣ ΔΟΥΚΑΣ ΤΟΥ ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΥ:

τόν κ. Pierre GRÉGOIRE,
Υπουργό Έξωτερικών,

Η ΑΥΤΗΣ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΩΝ ΚΑΤΩ ΧΩΡΩΝ:

τόν κ. J. M. A. H. LUNS,
Υπουργό Έξωτερικών,

ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ συνήλθαν στο πλαίσιο του Συμβουλίου και, άφου άντάλλαξαν τά πληρεξούσια έγγραφέ τους πού δρέθηκαν εντάξει,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΣΤΙΣ ΑΚΟΛΟΥΘΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ:

ΤΙΤΛΟΣ I
ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ

Άρθρο 1

Η παρούσα σύμβαση εφαρμόζεται σε άστικές και έμπορικες υποθέσεις, ανεξάρτητα από το είδος του δικαστηρίου.

Εξαιρούνται από την εφαρμογή της:

1. η προσωπική κατάσταση και ικανότητα των φυσικών προσώπων, οι περιουσιακές σχέσεις των συζύγων, οι κληρονομικές σχέσεις·
2. οι πτωχεύσεις, πτωχευτικοί συμβιβασμοί και άλλες ανάλογες διαδικασίες·
3. η κοινωνική ασφάλιση·
4. η διαιτησία.

ΤΙΤΛΟΣ II

ΔΙΕΘΝΗΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

Τμήμα 1

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 2

Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παρούσας συμβάσεως, τα πρόσωπα που έχουν την κατοικία τους στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους ενάγονται ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους αυτού, ανεξάρτητα από την ιθαγένειά τους.

Τα πρόσωπα που δεν έχουν την ιθαγένεια του κράτους στο οποίο κατοικούν, υπάγονται, στο κράτος αυτό, στους κανόνες διεθνούς δικαιοδοσίας που εφαρμόζονται στους ήμεδαπούς.

Άρθρο 3

Τα πρόσωπα που έχουν την κατοικία τους στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους μπορούν να αναβθουν ενώπιον των δικαστηρίων άλλου συμβαλλόμενου κράτους μόνο σύμφωνα με τους κανόνες που περιλαμβάνονται στα τμήματα 2 έως 6 του παρόντος τίτλου.

Δέν εφαρμόζονται σε βάρος τους, ιδίως:

- στο Βέλγιο: το άρθρο 15 του Code civil — Burgerlijk Wetboek (άστικού κώδικα) και τα άρθρα 52, 52 bis και 53 του νόμου της 25ης Μαρτίου 1876 περί αρμοδιότητας·
- στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας: το άρθρο 23 της Zivilprozessordnung (κώδικα πολιτικής δικονομίας)·
- στη Γαλλία: τα άρθρα 14 και 15 του Code civil (άστικού κώδικα)·
- στην Ιταλία: το άρθρο 2 και το άρθρο 4 άριθ. 1 και 2 του Codice di procedura civile (κώδικα πολιτικής δικονομίας)·
- στο Λουξεμβούργο: τα άρθρα 14 και 15 του Code civil (άστικού κώδικα)·

— στις Κάτω Χώρες: το άρθρο 126 άριθ. 3 και το άρθρο 127 του Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (κώδικα πολιτικής δικονομίας).

Άρθρο 4

Αν ο εναγόμενος δεν έχει κατοικία στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους, η διεθνής δικαιοδοσία σε κάθε συμβαλλόμενο κράτος ρυθμίζεται από το δικαιο του κράτους αυτού, με την επιφύλαξη του άρθρου 16.

Κατά του εναγομένου αυτού κάθε πρόσωπο που έχει την κατοικία του στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους, ανεξάρτητα από την ιθαγένειά του, μπορεί να επικαλεσθεί στο κράτος αυτό, όπως και οι ήμεδαποί, τους εκεί ισχύοντες κανόνες διεθνούς δικαιοδοσίας και ιδίως εκείνους που προβλέπονται στο άρθρο 3 δεύτερη παράγραφος.

Τμήμα 2

Ειδικές βάσεις διεθνούς δικαιοδοσίας

Άρθρο 5

Πρόσωπο που έχει την κατοικία του στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους μπορεί να αναχθεί σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος:

1. ως προς διαφορές εκ συμβάσεως, ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου εκπληρώθηκε ή οφείλει να εκπληρωθεί ή παροχή·
2. ως προς υποχρεώσεις διατροφής, ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου ο δικαιούχος της διατροφής έχει την κατοικία ή τη συνήθη διαμονή του·
3. ως προς ενοχές εξ αδικπραξίας ή οίονει αδικπραξίας, ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου συνέβη τό ζημιογόνο γεγονός·
4. σε περιπτώσεις άγωγής άποζημιώσεως ή άποκαταστάσεως της προτέρας καταστάσεως που θεμελιώνονται σε αξιόποινη πράξη, ενώπιον του δικαστηρίου όπου άσκειται ή ποινική δίωξη, κατά τό μέτρο που σύμφωνα με τό δικαιο του τό δικαστήριο αυτό μπορεί να επιληφθεί της πολιτικής άγωγής·
5. ως προς διαφορές σχετικές με την εκπτώλλευση υποκαταστήματος, πρακτορείου ή κάθε άλλης έγκαταστάσεως, ενώπιον του δικαστηρίου της τοποθεσίας τους.

Άρθρο 6

Πρόσωπο που έχει την κατοικία του στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους μπορεί επίσης να αναχθεί:

1. αν υπάρχουν πολλοί εναγόμενοι, ενώπιον του δικαστηρίου της κατοικίας ενός από αυτούς·
2. αν πρόκειται για προσεπίκληση δικονομικού έγγυητή ή άλλη προσεπίκληση, ενώπιον του δικαστηρίου της κύριας δίκης, εκτός αν μόνος σκοπό τους ήταν να άπομακρύνουν τον έγγυητή ή τον προσεπικαλούμενο από τό δικαστήριο που θά είχε διεθνή δικαιοδοσία στην περίπτωση τους·
3. αν πρόκειται για άνταγωγή που άπαιρεί από την ίδια σύμβαση ή τά ίδια πραγματικά περιστατικά στα

όποια στηρίζεται ή κύρια άγωγή, ένώπιον του δικαστηρίου όπου είναι έκκρεμής ή άγωγή αυτή.

Τμήμα 3

Διεθνής δικαιοδοσία σε υποθέσεις ασφαλίστων

Άρθρο 7

Σε υποθέσεις ασφαλίστων ή διεθνής δικαιοδοσία ρυθμίζεται από τό παρόν τμήμα, μέ τήν επιφύλαξη τών διατάξεων του άρθρου 4 και του άρθρου 5 σημείο 5.

Άρθρο 8

Ό ασφαλιστής πού έχει τήν κατοικία του στό έδαφος συμβαλλόμενου κράτους μπορεί νά έναχθεί είτε ένώπιον τών δικαστηρίων αυτού του κράτους είτε, σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, ένώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου ο άντισυμβαλλόμενος έχει τήν κατοικία του, είτε, άν ένάγονται περισσότεροι ασφαλιστές, ένώπιον τών δικαστηρίων του συμβαλλόμενου κράτους όπου ένας από αυτούς έχει τήν κατοικία του.

Ό ασφαλιστής μπορεί επίσης, έφόσον αυτό προβλέπεται από τό δίκαιο του δικάζοντος δικαστή, νά έναχθεί σε συμβαλλόμενο κράτος άλλο από εκείνο όπου έχει τήν κατοικία του, ένώπιον του δικαστηρίου στην περιφέρεια του οποίου έχει τήν κατοικία του τό πρόσωπο πού μεσολάβησε για τή σύναψη τής ασφαλιστικής σύμβασης, υπό τόν όρο ότι ή κατοικία αυτή σημειώνεται στο ασφαλιστήριο ή στην πρόταση ασφάλισης.

Ό ασφαλιστής πού δέν έχει τήν κατοικία του στό έδαφος συμβαλλόμενου κράτους αλλά διαθέτει ύποκατάστημα ή πρακτορείο σε συμβαλλόμενο κράτος, θεωρείται, ως προς τίς διαφορές τίς σχετικές μέ τήν εκμετάλλευση αυτού του ύποκαταστήματος ή πρακτορείου, ότι έχει τήν κατοικία του στό έδαφος του κράτους αυτού.

Άρθρο 9

Ό ασφαλιστής μπορεί επιπλέον νά έναχθεί ένώπιον τών δικαστηρίων του τόπου όπου συνέβη τό ζημιογόνο γεγονός, άν πρόκειται για ασφάλιση άστικής ευθύνης ή για ασφάλιση ακινήτων. Τό ίδιο ισχύει άν ή ασφάλιση αφορά από κοινού ακίνητα και κινητά πού καλύπτονται από τό ίδιο ασφαλιστήριο και ή προσβολή τους οφείλεται στην ίδια αίτια.

Άρθρο 10

Σε υποθέσεις ασφάλισης άστικής ευθύνης, ο ασφαλιστής μπορεί επίσης νά προσεπικληθεί ένώπιον του δικαστηρίου πού έχει επιληφθεί τής άγωγής του ζημιωθέντος κατά του ασφαλισμένου, άν τό δίκαιο του δικαστηρίου τό επιτρέπει.

Οι διατάξεις τών άρθρων 7, 8 και 9 εφαρμόζονται σε περίπτωση ευθείας άγωγής του ζημιωθέντος κατά του ασφαλιστή, έφόσον ή ευθεία άγωγή επιτρέπεται.

Άν τό δίκαιο πού διέπει τήν ευθεία άγωγή, προβλέπει τήν προσεπικλήση του άντισυμβαλλόμενου ή του ασφα-

λισμένου, τό ίδιο δικαστήριο έχει δικαιοδοσία και ως προς αυτούς.

Άρθρο 11

Μέ τήν επιφύλαξη τών διατάξεων του άρθρου 10 τρίτη παράγραφος, ή άγωγή του ασφαλιστή μπορεί νά άσκηθεί μόνο ένώπιον τών δικαστηρίων του συμβαλλόμενου κράτους στό οποίο έχει τήν κατοικία του ο ένισχύμενος, άνεξάρτητα άν είναι άντισυμβαλλόμενος, ασφαλισμένος ή δικαιούχος.

Οι διατάξεις του παρόντος τμήματος δέν θιγουν τό δικαίωμα άσκήσεως άνταγωγής ένώπιον του δικαστηρίου στό οποίο είναι έκκρεμής ή κύρια άγωγή πού έχει εισαχθεί σύμφωνα μέ τίς διατάξεις του παρόντος τμήματος.

Άρθρο 12

Παρέκκλιση από τίς διατάξεις του παρόντος τμήματος είναι δυνατή μόνο μέ συμφωνίες:

1. μεταγενέστερες από τή γένεση τής διαφοράς, ή
2. πού επιτρέπουν στον άντισυμβαλλόμενο, τόν ασφαλισμένο ή τό δικαιούχο νά προσφύγει και σε άλλα δικαστήρια εκτός από αυτά πού προβλέπεται στό παρόν τμήμα, ή
3. πού, έχοντας συναφθεί ανάμεσα σε ασφαλιστή και άντισυμβαλλόμενο μέ κατοικία στό ίδιο συμβαλλόμενο κράτος, άπονέμουν διεθνή δικαιοδοσία στα δικαστήρια του κράτους αυτού, ακόμη και άν τό ζημιογόνο γεγονός συμβεί στην άλλοδαπή, εκτός άν τό δίκαιο του κράτους αυτού άπογορεύει τέτοιες συμφωνίες.

Τμήμα 4

Διεθνής δικαιοδοσία σε υποθέσεις πωλήσεων με τμηματική καταβολή του τιμήματος και δανείων με σταδιακή εξόφληση

Άρθρο 13

Σε υποθέσεις πωλήσεων ένσωμάτων κινητών με τμηματική καταβολή του τιμήματος ή δανείων με σταδιακή εξόφληση, πού συνδέονται άμεσα με τή χρηματιστική άγορά ένσωμάτων κινητών, ή διεθνής δικαιοδοσία ρυθμίζεται από τό παρόν τμήμα μέ τήν επιφύλαξη τών διατάξεων του άρθρου 4 και του άρθρου 5 σημείο 5.

Άρθρο 14

Ό πωλητής και ο δανειοδότης ένάγονται ένώπιον τών δικαστηρίων είτε του συμβαλλόμενου κράτους όπου έχουν τήν κατοικία τους είτε του συμβαλλόμενου κράτους όπου ο άγοραστής ή ο δανειολήπτης έχουν τήν κατοικία τους.

Η άγωγή του πωλητή κατά του άγοραστή και του δανειοδότη κατά του δανειολήπτη μπορεί νά άσκηθεί μόνο ένώπιον τών δικαστηρίων του κράτους όπου ο ένισχύμενος έχει τήν κατοικία του.

Οι διατάξεις αυτές δεν θίγουν το δικαίωμα άσκησης ανταγωγής ενώπιον του δικαστηρίου στο οποίο είναι έκκρεμη ή κύρια άγωγή που έχει εισαχθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος τμήματος.

Άρθρο 15

Παρέκκλιση από τις διατάξεις του παρόντος τμήματος είναι δυνατή μόνο με συμφωνίες:

1. μεταγενέστερες από τη γένεση της διαφοράς, ή
2. που επιτρέπουν στον αγοραστή ή το δανειολήπτη να προσφύγει και σε άλλα δικαστήρια εκτός από αυτά που προβλέπονται στο παρόν τμήμα, ή
3. που, έχοντας συναφθεί ανάμεσα σε αγοραστή και πωλητή ή ανάμεσα σε δανειοδότη και δανειολήπτη με κατοικία ή συνήθη διαμονή στο ίδιο συμβαλλόμενο κράτος, απονέμουν διεθνή δικαιοδοσία στα δικαστήρια του κράτους αυτού, εκτός αν το δικαίω του απαγορεύει τέτοιες συμφωνίες.

Τμήμα 5

Άποκλειστική διεθνής δικαιοδοσία

Άρθρο 16

Άποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη ή κατοικία, έχουν:

1. σε υποθέσεις εμπράγματων δικαιωμάτων επί ακινήτων και μισθώσεων ακινήτων, τα δικαστήρια του συμβαλλόμενου κράτους της τοποθεσίας του ακινήτου·
2. σε θέματα έγκυρότητας, κύρους ή λύσεως έταιρειων ή νομικών προσώπων που έχουν την έδρα τους στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους, ή αποφάσεων των οργάνων τους, τα δικαστήρια του κράτους αυτού·
3. σε θέματα κύρους των καταχωρίσεων σε δημόσια βιβλία, τα δικαστήρια του συμβαλλόμενου κράτους στο έδαφος του οποίου τηρούνται τα βιβλία αυτά·
4. σε θέματα καταχώρισεως ή κύρους δικαιωμάτων εδρευσιτεχνίας, σημάτων, σχεδίων και προτύπων και άλλων ανάλογων δικαιωμάτων τα οποία επιβέχονται κατάθεση ή καταχώριση, τα δικαστήρια του συμβαλλόμενου κράτους στο έδαφος του οποίου η κατάθεση ή καταχώριση ζητήθηκε, πραγματοποιήθηκε ή θεωρείται ότι πραγματοποιήθηκε σύμφωνα με διεθνή σύμβαση·
5. σε θέματα αναγκαστικής εκτέλεσεως αποφάσεων, τα δικαστήρια του συμβαλλόμενου κράτους του τόπου εκτέλεσεως.

Τμήμα 6

Παρέκταση διεθνούς δικαιοδοσίας

Άρθρο 17

Αν τα μέρη, από τα οποία ένα τουλάχιστον έχει την κατοικία του στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους, συμφώνησαν, είτε γραπτά είτε προφορικά με γραπτή επιβεβαίωση, ότι ένα δικαστήριο ή τα δικαστήρια συμβαλλόμενου

κράτους θά δικάζουν τις διαφορές που έχουν προκύψει ή που θά προκύψουν από συγκεκριμένη έννομη σχέση, το δικαστήριο αυτό ή τα δικαστήρια του κράτους αυτού έχουν αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία.

Οι συμφωνίες διεθνούς δικαιοδοσίας δεν παράγουν έννομες συνέπειες αν είναι αντίθετες προς τις διατάξεις των άρθρων 12 και 15 ή αν τα δικαστήρια, τη διεθνή δικαιοδοσία των οποίων αποκλείουν, έχουν αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα με το άρθρο 16.

Αν η συμφωνία διεθνούς δικαιοδοσίας έχει καταρτισθεί προς όφελος μόνο ενός των μερών, το μέρος αυτό διατηρεί το δικαίωμα να προσφύγει σε κάθε άλλο δικαστήριο που έχει διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση.

Άρθρο 18

Πέραν των περιπτώσεων όπου η διεθνής δικαιοδοσία άπορρξει από άλλες διατάξεις της παρούσας συμβάσεως, το δικαστήριο συμβαλλόμενου κράτους ενώπιον του οποίου ο έναγόμενος παρίσταται αποκτά διεθνή δικαιοδοσία. Ο κανόνας αυτός δεν εφαρμόζεται, αν η παράσταση έχει ως σκοπό την άμφισβήτηση της διεθνούς δικαιοδοσίας ή αν υπάρχει άλλο δικαστήριο με αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα με το άρθρο 16.

Τμήμα 7

Έρευνα της διεθνούς δικαιοδοσίας και του παραδεκτού

Άρθρο 19

Το δικαστήριο συμβαλλόμενου κράτους διαπιστώνει αυτεπάγγελτα την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του, εφόσον καλείται να κρίνει, ως κύριο ζήτημα, διαφορά για την οποία δικαστήριο άλλου συμβαλλόμενου κράτους έχει αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα με το άρθρο 16.

Άρθρο 20

Όταν πρόσωπο που έχει την κατοικία του στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους ενάγεται ενώπιον δικαστηρίου άλλου συμβαλλόμενου κράτους και δεν παρίσταται, το δικαστήριο διαπιστώνει αυτεπάγγελτα την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του, αν η δικαιοδοσία του δεν στηρίζεται στους όρους της παρούσας συμβάσεως.

Ο δικαστής οφείλει να άναστείλει τη διαδικασία, εφόσον δεν διαπιστώνεται ότι ο έναγόμενος αυτός ήταν σε θέση να παραλάβει το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης εντός της αναγκαίας για την άμυνα του προθεσμίας ή ότι καταβλήθηκε κάθε έπιμέλεια για το σκοπό αυτό.

Οι διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου άντικαθίστανται από εκείνες του άρθρου 15 της συμβάσεως της Χάγης της 15ης Νοεμβρίου 1965 για την έπίδοση και κοινοποίηση στην άλλοδαπή δικαστικών και έξώδικων εγγράφων σε άστικές ή έμπορικές υποθέσεις, αν το εισαγωγικό έγγραφο της δίκης έπρεπε να διαβιβάσει σύμφωνα με τη σύμβαση αυτή.

Τμήμα 8

Έκκρεμοδικία και συνάφεια*Άρθρο 21*

Αν έχουν άσκηθει αγωγές με τό ίδιο αντικείμενο και την ίδια αιτία μεταξύ των ίδιων διαδίκων ενώπιον δικαστηρίων διάφορων συμβαλλόμενων κρατών, κάθε δικαστήριο, εκτός εκείνου που έχει πρώτο επίληφθει, οφείλει, ακόμη και αυτεπάγγελτα, να διαπιστώσει την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του υπέρ του πρώτου.

Τό δικαστήριο που οφείλει να διαπιστώσει την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του μπορεί να αναστείλει τη διαδικασία, αν η διεθνής δικαιοδοσία του άλλου δικαστηρίου άμφισβητείται.

Άρθρο 22

Όταν συναφείς αγωγές έχουν άσκηθει ενώπιον δικαστηρίων διάφορων συμβαλλόμενων κρατών και είναι έκκρεμείς σε πρώτο βαθμό, κάθε δικαστήριο, εκτός εκείνου που έχει πρώτο επίληφθει, μπορεί να αναστείλει τη διαδικασία.

Κάθε δικαστήριο, εκτός εκείνου που έχει πρώτο επίληφθει, μπορεί επίσης, με αίτηση ενός από τους διαδίκους, να διαπιστώσει την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του, υπό την προϋπόθεση ότι τό δικαίό του επιτρέπει την ένωση συναφών υποθέσεων και ότι τό πρώτο δικαστήριο έχει διεθνή δικαιοδοσία και για τις δύο αγωγές.

Είναι συναφείς, κατά την έννοια του παρόντος άρθρου, αγωγές που συνδέονται μεταξύ τους τόσο στενά ώστε να υπάρχει συμφέρον να εξετασθούν και να εκδικασθούν ταυτόχρονα, προκειμένου να αποφευχθούν λύσεις που θά ήταν ασυμβίβαστες αν οι υποθέσεις εκδικάζονταν χωριστά.

Άρθρο 23

Όταν περισσότερα δικαστήρια έχουν αποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία, ή διαπίστωση της έλλειψης διεθνούς δικαιοδοσίας γίνεται υπέρ του δικαστηρίου που έχει πρώτο επίληφθει.

Τμήμα 9

Άσφαλιστικά μέτρα*Άρθρο 24*

Τά άσφαλιστικά μέτρα που προβλέπονται από τό δικαίό συμβαλλόμενου κράτους μπορούν να ζητηθούν από τά δικαστήρια του κράτους αυτού, εστω και αν δικαστήριο άλλου συμβαλλόμενου κράτους έχει, σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση, διεθνή δικαιοδοσία για την ουσία της υποθέσεως.

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙΙ

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΚΤΕΛΕΣΗ*Άρθρο 25*

Ός άπόφαση, κατά την έννοια της παρούσας συμβάσεως, νοείται κάθε άπόφαση εκδιδόμενη από δικαστήριο συμ-

βαλλόμενου κράτους, οποιαδήποτε και αν είναι η όνομασία της, όπως άπόφαση, διαταγή, διαταγή εκτέλεσεως, καθώς και ό καθορισμός της δικαστικής δαπάνης από τό γραμματέα.

Τμήμα 1

Άναγνώριση*Άρθρο 26*

Άπόφαση που εκδίδεται σε συμβαλλόμενο κράτος άναγνωρίζεται στα υπόλοιπα συμβαλλόμενα κράτη χωρίς ιδιαίτερη διαδικασία.

Σε περίπτωση άμφισβητήσεως, κάθε ενδιαφερόμενος που επικαλείται ως κύριο ζήτημα την άναγνώριση μπορεί να ζητήσει, κατά τη διαδικασία που προβλέπεται στα τμήματα 2 και 3 του παρόντος τίτλου, να διαπιστωθεί ότι η άπόφαση πρέπει να άναγνωρισθεί.

Αν η επίκληση της άναγνώρισεως γίνεται παρεμπιπτόντως ενώπιον δικαστηρίου συμβαλλόμενου κράτους, τό δικαστήριο αυτό έχει διεθνή δικαιοδοσία να κρίνει σχετικά.

Άρθρο 27

Άπόφαση δέν άναγνωρίζεται:

1. αν η άναγνώριση αντίκειται στη δημόσια τάξη του κράτους άναγνώρισεως·
2. αν τό εισαγωγικό έγγραφο της δίκης δέν έχει επιδοθεί στον έρημοδικήσαντα έναγόμενο κανονικά και έγκαιρα ώστε να μπορεί να άμυνθεί·
3. αν η άπόφαση είναι άσυμβίβαστη με άπόφαση που έχει εκδοθεί μεταξύ των ίδιων διαδίκων στο κράτος άναγνώρισεως·
4. αν, για να εκδόσει την άπόφασή του, τό δικαστήριο του κράτους προελεύσεως έπέλυσε προδικαστικό ζήτημα σχετικό με την προσωπική κατάσταση και ικανότητα των φυσικών προσώπων, τις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων ή τις κληρονομικές σχέσεις, κατά τρόπο που αντίκειται σε κανόνα ιδιωτικού διεθνούς δικαίου του κράτους άναγνώρισεως, εκτός αν η άπόφαση καταλήγει σε άποτέλεσμα ίδιο με εκείνο που θά προέκυπτε από την έφαρμογή των κανόνων ιδιωτικού διεθνούς δικαίου του κράτους άναγνώρισεως.

Άρθρο 28

Άπόφαση δέν άναγνωρίζεται επίσης αν έχουν παραβιασθεί οι διατάξεις των τμημάτων 3, 4 και 5 του τίτλου ΙΙ, καθώς και στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 59.

Κατά τον έλεγχο των βάσεων διεθνούς δικαιοδοσίας που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο, η άρχη ενώπιον της όποίας ζητείται η άναγνώριση δεσμεύεται από τις πραγματικές διαπιστώσεις στις όποιες τό δικαστήριο του κράτους προελεύσεως έχει θεμελιώσει τό διεθνή δικαιοδοσία του.

Με την επιφύλαξη των διατάξεων της πρώτης παραγράφου, δεν έρευνάται η διεθνής δικαιοδοσία των δικαστηρίων του κράτους προελεύσεως· οι οριστικοί με τη διεθνή δικαιοδοσία κανόνες δεν άφορούν τη δημόσια τάξη υπό την έννοια του άρθρου 27 σημείο 1.

Άρθρο 29

Αποκλείεται η επί της ουσίας αναθεώρηση της άλλοδαπης απόφασεως.

Άρθρο 30

Τό δικαστήριο συμβαλλόμενου κράτους ενώπιον του οποίου ζητείται αναγνώριση απόφασεως που εκδόθηκε σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, μπορεί να αναστείλει τη διαδικασία, αν η απόφαση αυτή έχει προωθηθεί με τακτικό ένδικο μέσο.

Τμήμα 2

Εκτέλεση

Άρθρο 31

Απόφαση που εκδόθηκε και είναι εκτελεστή σε συμβαλλόμενο κράτος εκτελείται σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, αφού περιβληθεί εκεί τον εκτελεστήριο τόπο, με αίτηση κάθε ενδιαφερομένου.

Άρθρο 32

Η αίτηση υποβάλλεται:

- στο Βέλγιο, στο Tribunal de première instance ή στο Rechtbank van eerste aanleg·
- στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, στον πρόεδρο τμήματος του Landgericht·
- στη Γαλλία, στον πρόεδρο του Tribunal de grande instance·
- στην Ιταλία, στο Corte d'appello·
- στο Λουξεμβούργο, στον πρόεδρο του Tribunal d'arrondissement·
- στις Κάτω Χώρες, στον πρόεδρο στο Arrondissementsrechtbank.

Η κατά τόπον αρμοδιότητα καθορίζεται από την κατοικία του προσώπου κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση. Αν το πρόσωπο αυτό δεν έχει την κατοικία του στο έδαφος του κράτους εκτέλεσεως, η αρμοδιότητα καθορίζεται από τον τόπο εκτέλεσεως.

Άρθρο 33

Η αίτηση υποβάλλεται κατά τό δικαιο του κράτους εκτέλεσεως.

Ο αίτων οφείλει να προβεί σε έκλογη κατοικίας στην περιφέρεια του δικαστηρίου στο οποίο απευθύνεται. Αν πάντως τό δικαιο του κράτους εκτέλεσεως δεν προβλέπει την έκλογη κατοικίας, ο αίτων διορίζει αντικλητό.

Στήν αίτηση επισυνάπτονται τά έγγραφα που αναφέρονται στα άρθρα 46 και 47.

Άρθρο 34

Τό δικαστήριο στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση αποφασίζει άμελλήτι, χωρίς ό διάδικος, κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση, να έχει στο στάδιο αυτό της διαδικασίας δικαιομα υποβολής παρατηρήσεως.

Η αίτηση μπορεί να απορριφθεί μόνο γιό έναν από τούς λόγους που προβλέπονται στα άρθρα 27 και 28.

Αποκλείεται η επί της ουσίας αναθεώρηση της άλλοδαπης απόφασεως.

Άρθρο 35

Η απόφαση επί της αιτήσεως γνωστοποιείται άμελλήτι στον αίτωντα, επιμελεία του γραμματέα του δικαστηρίου, όπως προβλέπει τό δικαιο του κράτους εκτέλεσεως.

Άρθρο 36

Αν η εκτέλεση επιτραπει, τό πρόσωπο κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση μπορεί να προσφύγει κατά της απόφασεως μέσα σε ένα μήνα από την επίδοσή της.

Αν τό πρόσωπο αυτό έχει την κατοικία του σε συμβαλλόμενο κράτος άλλο από εκείνο στο οποίο εκδόθηκε η απόφαση που επιτρέπει την εκτέλεση, η προθεσμία είναι δύο μήνες από την ημέρα που του έγινε η επίδοση προσωπικά ή στην κατοικία του. Η προθεσμία αυτή δεν παρεκτείνεται λόγω άποστάσεως.

Άρθρο 37

Η προσφυγή άσκειται κατά τη διαδικασία της άμφισδητουμένης δικαιοδοσίας:

- στο Βέλγιο, στο Tribunal de première instance ή στο Rechtbank van eerste aanleg·
- στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, στο Oberlandesgericht·
- στη Γαλλία, στο Cour d'appel·
- στην Ιταλία, στο Corte d'appello·
- στο Λουξεμβούργο, στο Cour supérieure de justice, ως δευτεροβάθμιο πολιτικό δικαστήριο
- στις Κάτω Χώρες, στο Arrondissementsrechtbank.

Κατά της απόφασεως επί της προσφυγής μπορεί να άσκηθει μόνο άναίρεση και, στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, Rechtsbeschwerde.

Άρθρο 38

Τό δικαστήριο στο οποίο άσκειται η προσφυγή μπορεί, με αίτηση του προσφεύγοντος μέρους, να αναστείλει τη διαδικασία, αν κατά της άλλοδαπης απόφασεως έχει άσκηθει στο κράτος προελεύσεως τακτικό ένδικο μέσο ή αν η προθεσμία γιά την άσκησή του δεν έχει άκόμη εκπνεύσει· στην τελευταία περίπτωση τό δικαστήριο μπορεί να τάξει προθεσμία γιά την άσκηση του ενδικου αυτού μέσου.

Τό δικαστήριο αυτό μπορεί επίσης να εξαρτήσει την εκτέλεση από την παροχή εγγυήσεως, την όποία και καθορίζει.

Άρθρο 39

Κατά τη διάρκεια της προθεσμίας προσφυγής που προβλέπεται στο άρθρο 36, και ως τότε εκδοθεί απόφαση για την προσφυγή αυτή, μπορούν να ληφθούν μόνο ασφαλιστικά μέτρα επί της περιουσίας του προσώπου κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση.

Η απόφαση που εγκρίνει την εκτέλεση περιέχει και τη δυνατότητα λήψης των ασφαλιστικών αυτών μέτρων.

Άρθρο 40

Αν η αίτηση του άπορριφθεί, ο αίτων μπορεί να προσφύγει:

- στο Βέλγιο, στο Cour d'appel ή στο Hof van beroep.
- στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, στο Oberlandesgericht.
- στη Γαλλία, στο Cour d'appel.
- στην Ιταλία, στο Corte d'appello.
- στο Λουξεμβούργο, στο Cour supérieure de justice, ως δευτεροβάθμιο πολιτικό δικαστήριο.
- στις Κάτω Χώρες, στο Gerechtshof.

Ο διάδικος κατά του οποίου ζητείται η εκτέλεση καλείται να παραστεί ενώπιον του δικαστηρίου που εκδικάζει την προσφυγή. Σε περίπτωση έρημωτικής εφαρμογής οι διατάξεις του άρθρου 20 δεύτερη και τρίτη παράγραφος, ξστο και αν ο διάδικος αυτός δεν έχει την κατοικία του σε συμβαλλόμενο κράτος.

Άρθρο 41

Κατά της απόφασης επί της προσφυγής που προβλέπεται στο άρθρο 40 μπορεί να άσκηθεί μόνο άναίρεση και, στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, Rechtsbeschwerde.

Άρθρο 42

Αν η άλλοδαπή απόφαση έκρινε επί πολλών αξιώσεων που έχουν σωρευθεί στην ίδια άγωγή και δεν μπορεί να κηρυχθεί εκτελεστή στο σύνολό της, το δικαστήριο την κηρύσσει εκτελεστή ως προς μία ή περισσότερες από τις αξιώσεις.

Είναι δυνατό να ζητηθεί μερική εκτέλεση της απόφασης.

Άρθρο 43

Οι άλλοδαπές απόφασεις που καταδικάζουν σε χρηματική ποινή ως μέσο εκτέλεσεως κηρύσσονται εκτελεστές στο κράτος εκτέλεσεως, μόνο αν το ποσό έχει προσδιορισθεί κατά τρόπο οριστικό από τα δικαστήρια του κράτους προελεύσεως.

Άρθρο 44

Ο αίτων στον οποίο παρασχέθηκε δωρεάν δικαστική άρωγή στο κράτος προελεύσεως, απολαμβάνει το ίδιο εδεργέτημα χωρίς νέα εξέταση κατά τη διαδικασία των άρθρων 32 ως 35.

Άρθρο 45

Σε διάδικο που ζητεί σε συμβαλλόμενο κράτος την εκτέλεση απόφασεως ή όποια έχει εκδοθεί σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, καμιά έγγωση ή κατάθεση χρηματικού ποσού, ανεξάρτητα από την όνομασία της, δεν μπορεί να επιβληθεί με την αίτιολογία ότι είναι άλλοδαπές ή ότι δεν κατοικεί ή δεν διαμένει στο κράτος εκτέλεσεως.

Τμήμα 3**Κοινές διατάξεις****Άρθρο 46**

Ο διάδικος που επικαλείται την αναγνώριση ή ζητεί την εκτέλεση απόφασεως όφείλει να προσκομίσει:

1. αντίγραφο της απόφασεως, τό όποιο να συγκεντρώνει τις αναγκαίες προϋποθέσεις γνησιότητας.
2. αν πρόκειται για απόφαση έρημην, τό πρωτότυπο ή κυρωμένο αντίγραφο έγγράφου που να αποδεικνύει ότι τό εισαγωγικό έγγραφο της δίκης έχει έπιδοθεί στον έρημοδικήσαντα διάδικο.

Άρθρο 47

Ο διάδικος που ζητεί την εκτέλεση όφείλει επί πλέον να προσκομίσει:

1. κάθε έγγραφο κατάλληλο να αποδείξει ότι, κατά τό δικαίο του κράτους προελεύσεως, ή απόφαση είναι εκτελεστή και έχει έπιδοθεί.
2. αν συντρέχει περίπτωση, έγγραφο που να αποδεικνύει ότι ό αίτων απολαμβάνει δωρεάν δικαστικής άρωγής στο κράτος προελεύσεως.

Άρθρο 48

Αν δεν προσάγονται τά έγγραφα που μνημονώνονται στο άρθρο 46 σημείο 2 και στο άρθρο 47 σημείο 2, τό δικαστήριο μπορεί είτε να όρίσει προθεσμία προσάγωγής τους είτε να δεχθεί ίσοδύναμα έγγραφα, είτε, έφόσον κρίνει ότι έχει έπαρκώς ενημερωθεί, να απαλλάξει τόν αίτούντα από τό βάρος αυτό.

Τό δικαστήριο μπορεί να ζητήσει την προσάγωγή μεταφράσεως τών έγγράφων ή μετάφραση επικυρώνεται από πρόσωπο που, σε ένα από τά συμβαλλόμενα κράτη, έχει αυτή την έξουσία.

Άρθρο 49

Καμιά επικύρωση ή άλλη ανάλογη διατύπωση δεν απαιτείται για τά έγγραφα που μνημονώνονται στα άρθρα 46, 47 και 48 δεύτερη παράγραφος, καθώς και, έφόσον συντρέχει περίπτωση, για τό διορισμό αντικλήτου.

ΤΙΤΛΟΣ IV**ΔΗΜΟΣΙΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΙ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΙ****Άρθρο 50**

Τά δημόσια έγγραφα που έχουν εκδοθεί και είναι εκτελεστά σε συμβαλλόμενο κράτος περιβάλλονται, εατόπιν

αίτησως, τόν έκτελεστήριο τύπο σέ άλλο συμβαλλόμενο κράτος κατά τή διαδικασία τών άρθρων 31 και 32. Η αίτηση απορρίπτεται μόνο αν ή έκτέλεση του δημόσιου έγγραφου αντίκειται στή δημόσια τάξη του κράτους έκτέλεσως.

Τό προσκομιζόμενο έγγραφο πρέπει νά συγκεντρώνει τίς αναγκαίες προϋποθέσεις γνησιότητας στό κράτος προελεύσεως.

Οί διατάξεις του τμήματος 3 του τίτλου III εφαρμόζονται έφόσον συντρέχει περίπτωση.

Άρθρο 51

Συμβάσιμοι που καταρτίζονται ένάντιον δικαστηρίου κατά τή διάρκεια δίκης και είναι έκτελεστοί στό κράτος προελεύσεως, είναι έκτελεστοί και στό κράτος έκτέλεσως μέ τούς ίδιους όρους όπως και στή δημόσια έγγραφα.

ΤΙΤΛΟΣ V

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 52

Γιά νά καθορίσει αν διάδικος έχει τήν κατοικία του στό έδαφος συμβαλλόμενου κράτους σέ δικαστήριο του οποίου έχει άσκηθει ή άγωγή, ο δικαστής εφαρμόζει τό έσωτερικό δίκαιό του.

Αν διάδικος δέν έχει κατοικία στό κράτος όπου έχει άσκηθει ή άγωγή, τό δικαστήριο, προκειμένου νά καθορίσει αν ο διάδικος έχει κατοικία σέ άλλο συμβαλλόμενο κράτος, εφαρμόζει τό δίκαιο του κράτους αυτού.

Γιά τόν καθορισμό πάντως της κατοικίας ενός διαδίκου εφαρμόζεται τό δίκαιο τής ιθαγένειάς του, αν, σύμφωνα μέ τό δίκαιο αυτό, ή κατοικία του εξαρτάται από τήν κατοικία άλλου προσώπου ή από τήν έδρα άρχης.

Άρθρο 53

Γιά τήν εφαρμογή της παρούσας συμβάσεως ή έδρα τών έταιρειών και νομικών προσώπων εξομαίώνεται προς τήν κατοικία. Γιά τόν καθορισμό πάντως της έδρας αυτής εφαρμόζονται οι κανόνες ιδιωτικού διεθνούς δικαίου του δικάζοντος δικαστή.

ΤΙΤΛΟΣ VI

ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 54

Οί διατάξεις της παρούσας συμβάσεως εφαρμόζονται μόνο στίς άγωγές που άσκούνται μετά τήν έναρξη ισχύος της καθώς και στή δημόσια έγγραφα που εκδίδονται μετά τήν ημερομηνία αυτή.

Απόφαση πάντως που εκδίδεται μετά τήν έναρξη ισχύος της παρούσας συμβάσεως, κατόπιν άγωγής που έχει άσκηθει πριν από τήν ημερομηνία αυτή, αναγνωρίζεται

και έκτελείται σύμφωνα μέ τίς διατάξεις του τίτλου III, αν οι εφαρμοσθέντες κανόνες διεθνούς δικαιοδοσίας είναι σύμφωνοι μέ τίς διατάξεις του τίτλου II ή μέ σύμβαση που, κατά τήν ημερομηνία άσκήσεως της άγωγής, ίσχυε μεταξύ του κράτους προελεύσεως και του κράτους αναγνωρίσεως ή έκτέλεσως.

ΤΙΤΛΟΣ VII

ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΑΛΛΕΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ

Άρθρο 55

Μέ τήν επιφύλαξη τών διατάξεων του άρθρου 54 δεύτερη παράγραφος και του άρθρου 56, ή παρούσα σύμβαση αντικαθιστά τίς άκόλουθες μεταξύ δύο ή περισσότερων συμβαλλόμενων κρατών, συμβάσεις:

- τή σύμβαση μεταξύ του Βελγίου και της Γαλλίας γιά τή διεθνή δικαιοδοσία, ισχύ και έκτέλεση δικαστικών αποφάσεων, διαιτητικών αποφάσεων και δημόσιων εγγράφων, που υπογράφηκε στό Παρίσι στίς 8 Ιουλίου 1899·
- τή σύμβαση μεταξύ του Βελγίου και τών Κάτω Χωρών γιά τή διεθνή δικαιοδοσία, τήν πώχευση καθώς και γιά τήν ισχύ και έκτέλεση δικαστικών αποφάσεων, διαιτητικών αποφάσεων και δημόσιων εγγράφων, που υπογράφηκε στίς Βρυξέλλες στίς 28 Μαρτίου 1925·
- τή σύμβαση μεταξύ της Γαλλίας και της Ιταλίας γιά τήν έκτέλεση δικαστικών αποφάσεων σέ άστικές και έμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στή Ρώμη στίς 3 Ιουνίου 1930·
- τή σύμβαση μεταξύ της Γερμανίας και της Ιταλίας γιά τήν αναγνώριση και έκτέλεση δικαστικών αποφάσεων σέ άστικές και έμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στή Ρώμη στίς 9 Μαρτίου 1936·
- τή σύμβαση μεταξύ της Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και του Βασιλείου του Βελγίου γιά τήν άμοιβαία αναγνώριση και έκτέλεση δικαστικών αποφάσεων, διαιτητικών αποφάσεων και δημόσιων εγγράφων σέ άστικές και έμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στή Βόννη στίς 30 Ιουνίου 1958·
- τή σύμβαση μεταξύ του Βασιλείου τών Κάτω Χωρών και της Ιταλικής Δημοκρατίας γιά τήν αναγνώριση και έκτέλεση δικαστικών αποφάσεων σέ άστικές και έμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στή Ρώμη στίς 17 Απριλίου 1959·
- τή σύμβαση μεταξύ του Βασιλείου του Βελγίου και της Ιταλικής Δημοκρατίας γιά τήν αναγνώριση και έκτέλεση δικαστικών αποφάσεων και άλλων έκτελεστών τίτλων σέ άστικές και έμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στή Ρώμη στίς 6 Απριλίου 1962·
- τή σύμβαση μεταξύ του Βασιλείου τών Κάτω Χωρών και της Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας γιά τήν άμοιβαία αναγνώριση και έκτέλεση δικαστικών αποφάσεων και άλλων έκτελεστών τίτλων σέ άστικές και έμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στή Χάγη στίς 30 Αυγούστου 1962.

καί, εφόσον ισχύει:

- τη συνθήκη μεταξύ του Βελγίου, των Κάτω Χωρών και του Λουξεμβούργου για τη διεθνή δικαιοδοσία, την πτώχευση, την ισχύ και την εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων, διαιτητικών αποφάσεων και δημοσίων εγγράφων, που υπογράφηκε στις Βρυξέλλες στις 24 Νοεμβρίου 1961.

Άρθρο 56

Η συνθήκη και οι συμβάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 55 συνεχίζουν να παράγουν αποτελέσματα στα θέματα στα οποία η παρούσα σύμβαση δεν εφαρμόζεται.

Συνεχίζουν να παράγουν αποτελέσματα ως προς αποφάσεις και έγγραφα που εκδόθηκαν πριν από την έναρξη ισχύος της παρούσας συμβάσεως.

Άρθρο 57

Η παρούσα σύμβαση δεν θίγει τις συμβάσεις των οποίων τα συμβαλλόμενα κράτη είναι ή θα γίνουν μέρη και οι οποίες, σε ειδικά θέματα, ρυθμίζουν τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση ή την εκτέλεση αποφάσεων.

Άρθρο 58

Οι διατάξεις της παρούσας συμβάσεως δεν θίγουν τα δικαιώματα που αναγνωρίζονται στους έλβετους υπηκόους από τη σύμβαση της 15ης Ιουνίου 1869 μεταξύ της Γαλλίας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας για τη διεθνή δικαιοδοσία και εκτέλεση αποφάσεων σε άστικές υποθέσεις.

Άρθρο 59

Η παρούσα σύμβαση δεν εμποδίζει συμβαλλόμενο κράτος να αναλάβει έναντι τρίτου κράτους, δύναμη συμβάσεως διεθνούς δικαιοδοσίας και εκτέλεσε αποφάσεων, την υποχρέωση να μην αναγνωρίζει απόφαση που έχει εκδοθεί σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος κατά έναγομένου που είχε κατοικία ή συνήθη διαμονή στο έδαφος του τρίτου κράτους, εφόσον, σε περίπτωση που προβλέπεται στο άρθρο 4, η απόφαση στηρίχθηκε αποκλειστικά σε βάση δικαιοδοσίας προβλεπόμενη στο άρθρο 3 δεύτερη παράγραφος.

ΤΙΤΛΟΣ VIII

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 60

Η παρούσα σύμβαση εφαρμόζεται στο ευρωπαϊκό έδαφος των συμβαλλόμενων κρατών, στα υπερπόντια γαλλικά διαμερίσματα καθώς και στα υπερπόντια γαλλικά έδαφη.

Τό Βασίλειο των Κάτω Χωρών μπορεί, κατά την υπογραφή ή την επικύρωση της παρούσας συμβάσεως, ή

όποτεδήποτε μεταγενέστερα, να δηλώσει, με γνωστοποίηση στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ότι η παρούσα σύμβαση εφαρμόζεται στο Σουρινάμ και στις Ολλανδικές Αντίλλες. Έλλειψει σχετικής δηλώσεως για τις Ολλανδικές Αντίλλες, οι δίκες που διεξάγονται στο ευρωπαϊκό έδαφος του Βασιλείου επί αιτήσεων αναγνώσεως και αποφάσεων των δικαστηρίων των Ολλανδικών Αντίλλων, θεωρούνται ότι διεξάγονται ενώπιον των δικαστηρίων αυτών.

Άρθρο 61

Η παρούσα σύμβαση θα επικυρωθεί από τα υπογράφοντα κράτη. Τα έγγραφα επικυρώσεως θα κατατεθούν στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Άρθρο 62

Η παρούσα σύμβαση θα αρχίσει να ισχύει την πρώτη μέρα του τρίτου μήνα που ακολουθεί την κατάθεση του εγγράφου επικυρώσεως του υπογράφοντος κράτους που θα προβεί τελευταία στη διατύπωση αυτή.

Άρθρο 63

Τα συμβαλλόμενα κράτη αναγνωρίζουν ότι κάθε κράτος που γίνεται μέλος της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας θα υποχρεωθεί να αποδεχθεί την παρούσα σύμβαση ως βάση για τις αναγκαίες διαπραγματεύσεις, με σκοπό να διασφαλίσει στις σχέσεις μεταξύ των συμβαλλόμενων κρατών και του κράτους αυτού την εφαρμογή του άρθρου 220 τελευταίο εδάφιο της συνθήκης περί ίδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας.

Οι αναγκαίες προσαρμογές μπορούν να γίνουν με ειδική σύμβαση μεταξύ των συμβαλλόμενων κρατών αφενός και του κράτους αυτού αφετέρου.

Άρθρο 64

Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων γνωστοποιεί στα υπογράφοντα κράτη:

- α) την κατάθεση κάθε εγγράφου επικυρώσεως·
- β) την ημερομηνία έναρξεως ισχύος της παρούσας συμβάσεως·
- γ) τις δηλώσεις που κατατίθενται κατ' εφαρμογή του άρθρου 60 δεύτερη παράγραφος·
- δ) τις δηλώσεις που κατατίθενται κατ' εφαρμογή του άρθρου IV του πρωτοκόλλου·
- ε) τις ανακοινώσεις κατ' εφαρμογή του άρθρου VI του πρωτοκόλλου.

Άρθρο 65

Τό πρωτόκολλο, τό όποιο με κοινή συμφωνία των συμβαλλόμενων κρατών προσαρτάται στην παρούσα σύμβαση, αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της.

Άρθρο 66

Ἡ διάρκεια τῆς παρούσας συντάξεως εἶναι ἀπεριόριστη.

Άρθρο 67

Κάθε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί νά ζητήσει τήν ἀναθεώρηση τῆς παρούσας συντάξεως. Στήν περίπτωση αὐτή συγκαλεῖται ἀπό τόν Πρόεδρο τοῦ Συμβουλίου τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων συνδιάσκεψη ἀναθεώρησης...

Άρθρο 68

Ἡ παρούσα σύμβαση συντάσσεται σέ ἕνα μόνο ἀντίτυπο στήν γαλλική, γερμανική, ἰταλική καί ὀλλανδική γλώσσα. Τά τέσσερα κείμενα εἶναι ἐξίσου ἀuthεντικά. Ἡ σύμβαση θά κατατεθεῖ στό ἀρχειο τῆς Γραμματείας τοῦ Συμβουλίου τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων. Ὁ Γενικός Γραμματέας θά διαδίδῆσει κυρωμένο ἀντίγραφο στήν κυβέρνηση κάθε ὑπογράφοντος κράτους.

Σέ πίστωση τῶν ἀνωτέρω οἱ ὑπογράφωντες πληρεξούσιοι ἔθεσαν τήν ὑπογραφή τους κατω ἀπό τήν παρούσα σύμβαση.

Ἐγινε στίς Βρυξέλλες, στίς εἴκοσι ἐπτὰ Σεπτεμβρίου χίλια ἑννιακόσια ἐξήντα ὀκτώ.

Γιά τήν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τό Βασιλιά τῶν Βέλγων,

Pierre HARMEL

Γιά τόν Πρόεδρο τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας,

Willy BRANDT

Γιά τόν Πρόεδρο τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας,

Michel DEBRÉ

Γιά τόν Πρόεδρο τῆς Ἰταλικῆς Δημοκρατίας,

Giuseppe MEDICI

Γιά τήν Αὐτοῦ Βασιλική Υψηλότητα τό Μεγάλο Δούκα τοῦ Λουξεμβούργου,

Pierre GRÉGOIRE

Γιά τήν Αὐτῆς Μεγαλειότητα τῆ Βασίλισσα τῶν Κάτω Χωρῶν,

J. M. A. H. LUNS

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ

Τά Ύψηλά Συμβαλλόμενα Μέρη συμφώνησαν στις ακόλουθες διατάξεις που προσαρτώνται στη σύμβαση:

Άρθρο I

Κάθε πρόσωπο που έχει την κατοικία του στο Λουξεμβούργο, εναγόμενο ενώπιον δικαστηρίου άλλου συμβαλλόμενου κράτους κατ' εφαρμογή του άρθρου 5 σημείο 1, μπορεί να άμφισβητήσει τη διεθνή δικαιοδοσία του δικαστηρίου αυτού. Το δικαστήριο αυτό διαπιστώνει αυτεπάγγελτα την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας του αν ο εναγόμενος δεν παρσσει.

Κάθε συμφωνία διεθνούς δικαιοδοσίας κατά την έννοια του άρθρου 17 παράγει τὰ αποτελέσματά της έναντι προσώπου που έχει την κατοικία του στο Λουξεμβούργο, μόνο αν αυτό την έχει ρητά και ειδικά αποδεχθεί.

Άρθρο II

Με την επιφύλαξη ευνοϊκότερων εθνικών διατάξεων, πρόσωπα που έχουν την κατοικία τους σε συμβαλλόμενο κράτος και διώκονται για άδικημα έξ άμελείας ενώπιον των ποινικών δικαστηρίων άλλου συμβαλλόμενου κράτους του οποίου δεν έχουν την ιθαγένεια, μπορούν να αναθέσουν την υπεράσπισή τους σε άρμόδια για τó έργο αυτό πρόσωπα, ακόμη και αν δεν εμφανίζονται αυτοπροσώπως.

Τó δικαστήριο μπορεί ώστόσο να διατάξει την αυτοπροσώπη εμφάνισή σε περίπτωση μη εμφανίσεως ή απόφαση που εκδίδεται επί της πολιτικής άγωγής, χωρίς τó εν λόγω πρόσωπο να είχε τή δυνατότητα να έμνησθει, μπορεί να μην άναγνωρισθεί ή να μην εκτελεσθεί στά άλλα συμβαλλόμενα κράτη.

Άρθρο III

Καμία επιβάρυνση φορολογική ή τέλος, ανάλογα με την άξία της διαφοράς, δεν επιβάλλεται στο κράτος εκτελέσεως κατά τή διαδικασία χορηγήσεως του εκτελεστήριου τύπου.

Άρθρο IV

Δικαστικά και εξώδικα έγγραφα που συντάσσονται στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους και πρέπει να επιδοθούν σε πρόσωπα που βρίσκονται στο έδαφος άλλου συμβαλλόμενου κράτους διαδίδάζονται κατά τή διαδικα-

κασία που προβλέπεται από τις συμβάσεις και συμφωνίες μεταξύ συμβαλλόμενων κρατών.

Με την επιφύλαξη αντίθετης δηλώσεως του κράτους προορισμού προς τó Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, τὰ έγγραφα αυτά μπορούν επίσης να στέλλονται άπευθείας από τις άρμόδιες δημόσιες άρχές του κράτους όπου συντάσσονται στις αντίστοιχες άρχές του κράτους στο έδαφος του οποίου βρίσκεται ó παρλήπτης του εγγράφου. Στην περίπτωση αυτή, ή άρμόδια άρχή του κράτους προελεύσεως διαδίδει αντίγραφο της πράξεως στην αντίστοιχη άρχή του κράτους προορισμού, ή όποια είναι άρμόδια για να τó παραδώσει στον παρλήπτη. Η παράδοση άποδεικνύεται με δεδαιώση που άποστέλλεται άπευθείας στη δημόσια άρχή του κράτους προελεύσεως.

Άρθρο V

Η διεθνής δικαιοδοσία, που προβλέπεται στο άρθρο 6 σημείο 2 και στο άρθρο 10 για προσεπικλήση δικονομικού έγγυητή ή για άλλη προσεπικλήση, δεν ισχύει στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας. Στο κράτος αυτό κάθε πρόσωπο που έχει την κατοικία του στο έδαφος άλλου συμβαλλόμενου κράτους μπορεί να προσεπικληθεί ενώπιον των δικαστηρίων κατ' εφαρμογή των παραγράφων 68, 72, 73 και 74 της Zivilprozessordnung σχετικά με τή ανακοίνωση δίκης.

Άποφάσεις που εκδίδονται στά άλλα συμβαλλόμενα κράτη δύνανται του άρθρου 6 σημείο 2 και του άρθρου 10 άναγνωρίζονται και εκτελούνται στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας σύμφωνα με τόν τίτλο III. Άποτέλεσμα που σύμφωνα με τις παραγράφους 68, 72, 73 και 74 της Zivilprozessordnung παράγονται έναντι τρίτων από άποφάσεις εκδιδόμενες στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας άναγνωρίζονται και στά άλλα συμβαλλόμενα κράτη.

Άρθρο VI

Τά συμβαλλόμενα κράτη άνακοινώνουν στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων τὰ κείμενα των νομοθετικών διατάξεών τους με τὰ όποια τροποποιούν είτε τις διατάξεις της νομοθεσίας τους, τις άναφερόμενες στη σύμβαση, είτε τους πίνακες των δικαστηρίων που μνημονεύονται στον τίτλο III τμήμα 2 της συμβάσεως.

Σε πίστωση των ανωτέρω οι υπογράφωντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από το παρόν πρωτόκολλο.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι έπτά Σεπτεμβρίου χίλια έννιακόσια έξήντα όκτώ.

Γιά την Αυτόϋ Μεγαλειότητα τό Βασιλιά των Βέλγων,

Pierre HARMEL

Γιά τον Πρόεδρο της Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας,

Willy BRANDT

Γιά τον Πρόεδρο της Γαλλικής Δημοκρατίας,

Michel DEBRÉ

Γιά τον Πρόεδρο της Ιταλικής Δημοκρατίας,

Giuseppe MEDICI

Γιά την Αυτόϋ Βασιλική Ύψηλότητα τό Μεγάλό Δούκα του Λουξεμβούργου,

Pierre GRÉGOIRE

Γιά την Αυτόης Μεγαλειότητα τη Βασίλισσα των Κάτω Χωρών,

J. M. A. H. LUNS

ΚΟΙΝΗ ΔΗΛΩΣΗ

Οι Κυβερνήσεις του Βασιλείου του Βελγίου, της Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, της Γαλλικής Δημοκρατίας, της Ιταλικής Δημοκρατίας, του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου και του Βασιλείου των Κάτω Χωρών,

Κατά την υπογραφή της συμβάσεως για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε άστικές και έμπορικές υποθέσεις.

Έπιθυμώντας να εξασφαλίσουν την όσο το δυνατό αποτελεσματικότερη εφαρμογή των διατάξεών της.

Θέλοντας να αποτρέψουν ερμηνευτικές αποκλίσεις που μπορούν να παρακωλύουν την ενοποιητική λειτουργία της συμβάσεως.

Έχοντας επίγνωση ότι μπορεί ένδεχομένως να εμφανισθούν κατά την εφαρμογή της συμβάσεως θετικές ή αρνητικές συγκρούσεις διεθνούς δικαιοδοσίας,

Δηλώνουν ότι είναι πρόθυμες:

1. να μελετήσουν τα ζητήματα αυτά και ιδίως να εξετάσουν τη δυνατότητα παροχής όρισμένων αρμοδιοτήτων στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και, ένδεχομένως, να διαπραγματευθούν τη σχετική συμφωνία
2. να καθιερώσουν τακτική έπικοινωνία των αντιπροσώπων τους.

Σε πίστωση των ανωτέρω οι υπογραφοντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα κοινή δήλωση.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις είκοσι έπτά Σεπτεμβρίου χίλια έννιακόσια έξήντα όκτώ.

Γιά την Αυτόν Μεγαλειότητα τό Βασίλιά των Βέλγων,

Pierre HARMEL

Γιά τόν Πρόεδρο της Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας,

Willy BRANDT

Γιά τόν Πρόεδρο της Γαλλικής Δημοκρατίας,

Michel DEBRÉ

Γιά τόν Προέδρο της Ιταλικής Δημοκρατίας,

Giuseppe MEDICI

Γιά την Αυτόν Βασιλική Ύψηλότητα τό Μεγάλο Δούκα του Λουξεμβούργου,

Pierre GRÉGOIRE

Γιά την Αυτόν Μεγαλειότητα τη Βασίλισσα των Κάτων Χωρών,

J. M. A. H. LUNS

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟ

για την έρμηνεία από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της σύμβασης της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε άστικές και εμπορικές υποθέσεις

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΣΤΗ ΣΥΝΘΗΚΗ ΠΕΡΙ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ,

Έχοντας υπόψη τη δήλωση που έχει προσαρτηθεί στη σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε άστικές και εμπορικές υποθέσεις, η οποία υπογράφηκε στις Βρυξέλλες στις 27 Σεπτεμβρίου 1968,

Αποφάσισαν να συνάψουν πρωτόκολλο, με το οποίο να παρέχεται στο Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αρμοδιότητα για την έρμηνεία της εν λόγω σύμβασης, και προς τó σκοπό αυτό όρισαν πληρεξούσιους:

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΤΩΝ ΒΕΛΓΩΝ:

τόν κ. Alfons VRANCKX,
Υπουργό Δικαιοσύνης,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ:

τόν κ. Gerhard JAHN,
Όμοσπονδιακό Υπουργό Δικαιοσύνης,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ:

τόν κ. René Pleven,
Υπουργό Δικαιοσύνης,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ:

τόν κ. Eraldo PENNACCHINI,
Υφυπουργό Δικαιοσύνης,

Η ΑΥΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΥΨΗΛΟΤΗΤΑ Ο ΜΕΓΑΣ ΔΟΥΚΑΣ ΤΟΥ ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΥ:

τόν κ. Eugène SCHAUS,
Υπουργό Δικαιοσύνης,
Αντιπρόεδρο της Κυβερνήσεως

Η ΑΥΤΗΣ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΩΝ ΚΑΤΩ ΧΩΡΩΝ:

τόν κ. C. H. F. POLAK,
Υπουργό Δικαιοσύνης,

ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ συνήλθαν στο πλαίσιο του Συμβουλίου και, αφού αντάλλαξαν τά πληρεξούσια έγγραφά τους που βρέθηκαν εντάξει:

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΣΤΙΣ ΑΚΟΛΟΥΘΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ:

Άρθρο 1

Τό Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων είναι αρμόδιο να αποφαινεται επί της έρμηνείας της σύμβασης για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφά-

σεων σε άστικές και εμπορικές υποθέσεις και του προσαρτημένου στη σύμβαση αυτή πρωτοκόλλου, που υπογράφηκαν στις Βρυξέλλες στις 27 Σεπτεμβρίου 1968, καθώς και του παρόντος πρωτοκόλλου.

Άρθρο 2

Τά ακόλουθα δικαστήρια δύνανται νά ζητούν από τό Δικαστήριο νά άποφαίνεται προδικαστικά επί θεμάτων έρμηνείας:

1. — στό Βέλγιο: Cour de cassation — Het Hof van Cassatie καί Conseil d'état — De Raad van State
— στην Όμοσπονδιακή Δημόκρατία της Γερμανίας: τά Oberste Gerichtshöfe des Bundes,
— στή Γαλλία: Cour de cassation καί Conseil d'état,
— στην Ίταλία: Corte supreme di cassazione,
— στό Λουξεμβούργο: Cour supérieure de justice, ώς άκυρωτικό,
— στις Κάτω Χώρες: Hoge Raad.
2. τά δικαστήρια τών συμβαλλόμενων κρατών δύνανν δικάζουν σέ δεύτερο βαθμό.
3. στίς περιπτώσεις πού προβλέπονται από τό άρθρο 37 της συμβάσεως, τά δικαστήρια πού μνημονεύονται στό άρθρο αυτό.

Άρθρο 3

1. Άν θέμα έρμηνείας της συμβάσεως καί τών άλλων κειμένων πού αναφέρονται στό άρθρο 1 ανακίψει στό πλαίσιο υποθέσεως πού είναι έκκρεμής σέ δικαστήριο από τά μνημονεύματα στό άρθρο 2 σημείο 1, τό δικαστήριο αυτό, έφόσον κρίνει ότι άπόφαση γιά τό θέμα είναι άναγκαία γιά την έκδοση της δικής του άποφάσεως ύποχρεούται νά ζητήσει από τό Δικαστήριο νά άποφανθεί σχετικά.
2. Άν τέτοιο θέμα άνακύψει ένώπιον δικαστηρίου από τά αναφερόμενα στό άρθρο 2 σημεία 2 καί 3, τό δικαστήριο αυτό δύνανται, υπό τούς όρους πού αναφέρονται στην παράγραφο 1, νά ζητήσει από τό Δικαστήριο νά άποφανθεί σχετικά.

Άρθρο 4

1. Η άρμόδια άρχή συμβαλλόμενου κράτους μπορεί νά ζητήσει από τό Δικαστήριο νά άποφανθεί επί ζητήματος έρμηνείας της συμβάσεως καί τών άλλων κειμένων πού αναφέρονται στό άρθρο 1, άν άποφάσεις δικαστηρίων του κράτους αυτού έρχονται σέ αντίθεση μέ την έρμηνεία πού έχει δοθεί είτε από τό Δικαστήριο είτε σέ άπόφαση ενός από τά δικαστήρια άλλου συμβαλλόμενου κράτους πού μνημονεύονται στό άρθρο 2 σημεία 1 καί 2. Οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου εφαρμόζονται μόνο επί άποφάσεων πού απέκτησαν ισχύ δεδικασμένου.
2. Η έρμηνεία πού δίνει τό Δικαστήριο μετά από παρόμοια αίτηση, δέν παράγει άποτελέσματα γιά τίς άποφάσεις επί εύκαιρία τών όποιων ζητήθηκε.
3. Η αίτηση έρμηνείας, σύμφωνα μέ την παράγραφο 1, ύποβάλλεται στό Δικαστήριο από τούς γενικούς εισαγγελείς τών άκυρωτικών δικαστηρίων τών συμβαλλόμενων κρατών ή από κάθε άλλη άρχή την όποία όρίζει συμβαλλόμενο κράτος.

4. Ό Γραμματέας του Δικαστηρίου κοινοποιεί την αίτηση στά συμβαλλόμενα κράτη, την Έπιτροπή καί τό Συμβούλιο τών Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, τά όποία δύνανται νά καταθέσουν στό Δικαστήριο, μέσος σέ προθεσμία δύο μηνών από την κοινοποίηση, ύπονήματα ή γραπτές παρατηρήσεις.

5. Στη διαδικασία του άρθρου αυτού δέν εισπράττονται τέλη ούτε επιστρέφονται έξοδα.

Άρθρο 5

1. Μέ την επιφύλαξη αντίθετων διατάξεων του παρόντος πρωτοκόλλου, οι διατάξεις της συνθήκης περί ίδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας καί του προσαρτημένου πρωτοκόλλου περί του Όργανισμού του Δικαστηρίου, πού είναι εφαρμόστες όταν τό Δικαστήριο καλείται νά άποφανθεί προδικαστικά, εφαρμόζονται καί στή διαδικασία έρμηνείας της συμβάσεως καί τών άλλων κειμένων πού μνημονεύονται στό άρθρο 1.
2. Άν είναι άναγκαίο, ό κανονισμός διαδικασίας του Δικαστηρίου προσαρμόζεται καί συμπληρώνεται σύμφωνα μέ τό άρθρο 188 της συνθήκης περί ίδρύσεως της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας.

Άρθρο 6

Τό παρόν πρωτόκολλο εφαρμόζεται στό ευρωπαϊκό έδαφος τών συμβαλλόμενων κρατών, στά υπερπόντια γαλλικά διαμερίσματα, καθώς καί στα υπερπόντια γαλλικά έδάφη.

Τό Βασίλειο τών Κάτω Χωρών μπορεί, κατά την υπογραφή ή την επικύρωση του παρόντος πρωτοκόλλου, ή όποτεδήποτε μεταγενέστερα, νά δηλώσει, μέ γνωστοποίηση στό Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου τών Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ότι τό παρόν πρωτόκολλο εφαρμόζεται στό Σουρινάμ καί στίς Όλλανδικές Άντίλλες.

Άρθρο 7

Τό παρόν πρωτόκολλο θά επικυρωθεί από τά υπογράφοντα κράτη. Τά έγγραφα επικυρώσεως θά κατατεθούν στό Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου τών Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Άρθρο 8

Τό παρόν πρωτόκολλο άρχίζει νά ισχύει την πρώτη ήμέρα του τρίτου μήνα πού ακολουθεί την κατάθεση του εγγράφου επικυρώσεως του υπογράφοντος κράτους πού θά προβεί τελευταίο στή διατύπωση αυτή. Η έναρξη όμως ισχύος του πρωτοκόλλου δέν μπορεί νά προηγηθεί της έναρξεως ισχύος της συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 γιά τή διεθνή δικαιοδοσία καί την εκτέλεση άποφάσεων σέ άστικές καί έμπορικές υποθέσεις.

Άρθρο 9

Τά συμβαλλόμενα κράτη άναγνωρίζουν ότι κάθε κράτος πού γίνεται μέλος της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας καί στό όποιο εφαρμόζεται τό άρθρο 63 της συμβάσεως γιά τή διεθνή δικαιοδοσία καί την εκτέλεση

αποφάσεων σε άστικές και έμπορικέσ υποθέσεις όφείλει, με τήν επιφύλαξη τών αναγκαίων προσαρμογών, νά αποδεχθεί τίς διατάξεις του παρόντος πρωτοκόλλου.

Άρθρο 10

Ό Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου τών Εθρωπαϊκών Κοινοτήτων γνωστοποιεί στά υπογράφοντα κράτη:

- α) τήν κατάθεση κάθε έγγραφου επικυρώσεως·
- β) τήν ήμερομηνία έναρξεως ισχύος του παρόντος πρωτοκόλλου·
- γ) τίς δηλώσεις πού κατατίθενται κατ' εφαρμογή του άρθρου 4 παράγραφος 3·
- δ) τίς δηλώσεις πού κατατίθενται κατ' εφαρμογή του άρθρου 6 δεύτερο έδάφιο.

Άρθρο 11

Τά συμβαλλόμενα κράτη ανακοινώνουν στό Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου τών Εθρωπαϊκών Κοινοτήτων τά κείμενα τών νομοθετικών διατάξεών τους

πού επιφέρουν τροποποίηση του πίνακα τών δικαστηρίων στό άρθρο 2 σημείο 1.

Άρθρο 12

Ό διάρκεια του παρόντος πρωτοκόλλου είναι άπεριόριστη.

Άρθρο 13

Κάθε συμβαλλόμενο κράτος μπορεί νά ζητήσει τήν αναθεώρηση του παρόντος πρωτοκόλλου. Ότίν περίπτωση αυτή συγκαλείται από τόν Πρόεδρο του Συμβουλίου τών Εθρωπαϊκών Κοινοτήτων συνδιάσκεψη άναθεωρήσεως.

Άρθρο 14

Ό παρόν πρωτόκολλο συντάσσεται σε ένα μόνο αντίτυπο στή γαλλική, γερμανική, ιταλική και όλλανδική γλώσσα. Τά τέσσερα κείμενα είναι έξίσου άδθεντικά. Ό πρωτόκολλο θά κατατεθεί στό άρχείο τής Γραμματείας του Συμβουλίου τών Εθρωπαϊκών Κοινοτήτων. Ό Γενικός Γραμματέας θά διαβιβάσει κυρωμένο αντίγραφο στήν κυβέρνηση καθενός υπογράφοντος κράτους.

Σε πίστωση τών άνωτέρω οι υπογράφοντες πληρεξούσιοι έθεσαν τήν ύπογραφή τους κάτω από τό παρόν πρωτόκολλο.

Έγινε στό Λουξεμβούργο, στίς τρεις Ιουνίου χίλια έννιακόσια έβδομήντα ένα.

Γιά τήν Αυτόν Μεγαλειότητα τό Βασιλιά τών Βέλγων,

Alfons VRANCKX

Γιά τόν Πρόεδρο τής Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας τής Γερμανίας,

Gerhard JAHN

Γιά τόν Πρόεδρο τής Γαλλικής Δημοκρατίας,

René PLEVEN

Γιά τόν Πρόεδρο τής Ιταλική Δημοκρατίας,

Erminio PENNECCHINI

Γιά τήν Αυτόν Βασιλική Όψηλιότητα τό Μεγάλο Δούκα του Λουξεμβούργου,

Eugène SCHAUS

Γιά τήν Αυτής Μεγαλειότητα τή Βασίλισσα τών Κάτω Χωρών,

C. H. F. POLAK

ΚΟΙΝΗ ΔΗΛΩΣΗ

Οι Κυβερνήσεις του Βασιλείου του Βελγίου, της Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, της Γαλλικής Δημοκρατίας, της Ιταλικής Δημοκρατίας, του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου και του Βασιλείου των Κάτω Χωρών,

Κατά την υπογραφή του πρωτοκόλλου για την έρμηνεία από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε άστικές και εμπορικές υποθέσεις,

Έπιθυμώντας να διασφαλίσουν την όσο το δυνατό αποτελεσματικότερη και ομοιόμορφη εφαρμογή των διατάξεων του πρωτοκόλλου αυτού,

Δηλώνουν ότι είναι έτοιμες να δρᾶν ώσπου, σε συνεργασία με το Δικαστήριο, ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με τις αποφάσεις τις οποίες εκδίδουν τα δικαστήρια που αναφέρονται στο άρθρο 2 παράγραφος 1 του εν λόγω πρωτοκόλλου κατ' εφαρμογή της συμβάσεως και του πρωτοκόλλου της 27ης Σεπτεμβρίου 1968.

Σε πίστωση των ανωτέρω οι υπογράφωντες πληρεξούσιοι έθεσαν την υπογραφή τους κάτω από την παρούσα κοινή δήλωση.

Έγινε στο Λουξεμβούργο, στις τρεις Ιουνίου χίλια εννιακόσια έβδομήντα ένα.

Γιά την Αυτόν Μεγαλειότητα τῆς Βασιλιάς τῶν Βέλγων,

Alfons VRANCKX

Γιά τόν Πρόεδρο τῆς Όμοσπονδιακῆς Δημοκρατίας τῆς Γερμανίας,

Gerhard JAHN

Γιά τόν Πρόεδρο τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας,

René PLEVEN

Γιά τόν Πρόεδρο τῆς Ιταλικῆς Δημοκρατίας,

Erminio PENNECCHINI

Γιά τήν Αυτόν Βασιλική Ὑψηλότητα τῆς Μεγάλου Δούκα τοῦ Λουξεμβούργου,

Eugène SCHAUS

Γιά τήν Αυτόν Μεγαλειότητα τῆς Βασίλισσας τῶν Κάτω Χωρῶν,

C. H. F. POLAK

ΣΥΜΒΑΣΗ

για την προσχώρηση του Βασιλείου της Δανίας, της Ιρλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας στη σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε άστικές και εμπορικές υποθέσεις, καθώς και στο πρωτόκολλο για την ερμηνεία της από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

ΠΡΟΟΙΜΙΟ

ΤΑ ΥΨΗΛΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΣΤΗ ΣΥΝΘΗΚΗ ΠΕΡΙ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ,

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι το Βασίλειο της Δανίας, η Ιρλανδία και το Ηνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας, όταν έγιναν μέλη της Κοινότητας, ανέλαβαν την υποχρέωση να προσχωρήσουν στη σύμβαση για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε άστικές και εμπορικές υποθέσεις και στο πρωτόκολλο για την ερμηνεία της από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, και να αρχίσουν προς το σκοπό αυτό διαπραγματεύσεις με τα αρχικά Κράτη μέλη της Κοινότητας ώστε να επνεχθούν οι αναγκαίες προσαρμογές στα κείμενα αυτά,

ΑΠΟΦΑΣΙΣΑΝ να συνάψουν την παρούσα σύμβαση και προς το σκοπό αυτό όρισαν πληρεξουσίους:

Η ΑΥΤΟΥ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ Ο ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΤΩΝ ΒΕΛΓΩΝ:

τόν κ. Renaat VAN ELSLANDE,
Υπουργό Δικαιοσύνης,

Η ΑΥΤΗΣ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΔΑΝΙΑΣ:

τήν κ. Nathalie LIND,
Υπουργό Δικαιοσύνης,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ:

τόν Δρα Hans-Jochen VOGEL
Όμοσπονδιακό Υπουργό Δικαιοσύνης,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ:

τόν κ. Alain PEYREFITTE,
Υπουργό Δικαιοσύνης,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ:

τόν κ. Gerard COLLINS,
Υπουργό Δικαιοσύνης,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ:

τόν κ. Paolo BONIFACIO,
Υπουργό Δικαιοσύνης,

Η ΑΥΤΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΥΨΗΛΟΤΗΤΑ Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΔΟΥΚΑΣ ΤΟΥ ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟΥ:

τόν κ. Robert KRIEPS,
Υπουργό Έθνικης Παιδείας,
Υπουργό Δικαιοσύνης,

Η ΑΥΤΗΣ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΩΝ ΚΑΤΩ ΧΩΡΩΝ:

τόν κ. J. de RUITER,
Υπουργό Δικαιοσύνης,

Η ΑΥΤΗΣ ΜΕΓΑΛΕΙΟΤΗΤΑ Η ΒΑΣΙΛΕΥΣΑ ΤΟΥ ΗΝΩΜΕΝΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΒΟΡΕΙΑΣ ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ:

τόν Έντιμότατο Λόρδο κ. ELWYN-ZONES, C. H.,
Υπουργό Δικαιοσύνης της Μεγάλης Βρετανίας,

ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ συνήλθαν στο πλαίσιο του Συμβουλίου και, αφού αντάλλαξαν τὰ πληρεξούσια έγγραφά τους που δρέθηκαν εντάξει,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΣΤΙΣ ΑΚΟΛΟΥΘΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ:

ΤΙΤΛΟΣ I

Γενικές διατάξεις

Άρθρο 1

Τό Βασίλειο της Δανίας, ή Ιρλανδία και τό Ήνωμένο Βασίλειο της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας προσχωρούν στη σύμβαση γιά τή διεθνή δικαιοδοσία και τήν εκτέλεση αποφάσεων σέ άστικές και έμπορικέσ ύποθέσεις, πού υπογράφηκε στίς Βρυξέλλεσ στίς 27 Σεπτεμβρίου 1968 και άποκαλείται στη συνέχεια «σύμβαση του 1968», και στό πρωτόκολλο γιά τήν έρμηνεία της από τό Δικαστήριο τών Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, πού υπογράφηκε στό Λουξεμβούργο στίς 3 Ιουνίου 1971 και άποκαλείται στη συνέχεια «πρωτόκολλο του 1971».

Άρθρο 2

Οί προσαρμογές της συμβάσεως του 1968 και του πρωτοκόλλου του 1971 περιέχονται στους τίτλους II έως IV της παρούσας συμβάσεως.

ΤΙΤΛΟΣ II

Προσαρμογές της συμβάσεως του 1968

Άρθρο 3

Τό άρθρο 1 πρώτη παράγραφος της συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται μέ τίς έξης διατάξεις:

«Δέν καλύπτει, ιδίως, φορολογικές, τελωνειακές ή διοικητικές ύποθέσεις.».

Άρθρο 4

Τό άρθρο 3 δεύτερη παράγραφος της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τίς έξης διατάξεις:

«Δέν εφαρμόζονται σέ δάρος τους, ιδίως:

- στό Βέλγιο: τό άρθρο 15 του Code civil — Burgerlijk Wetboek (άστικού κώδικα) και τό άρθρο 638 του Code judiciaire — Gerechtelijk Wetboek (δικονομικού κώδικα)·
- στη Δανία: τό άρθρο 248 παράγραφος 2 του Lov om retsens pleje (νόμου πολιτικής δικονομίας) και τό κεφάλαιο 3 άρθρο 2 του Lov for Grønland om retsens pleje (νόμου πολιτικής δικονομίας της Γροιλανδίας)·

— στην Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας: τό άρθρο 23 του Zivilprozessordnung (κώδικα πολιτικής δικονομίας)·

— στη Γαλλία: τά άρθρα 14 και 15 του Code civil (άστικού κώδικα)·

— στην Ιρλανδία: οι διατάξεις οι σχετικές με τή διεθνή δικαιοδοσία πού θεμελιώνεται σέ εισαγωγικό έγγραφο της δίκης, επιδιδόμενο σέ έναγόμενο πού δρίσκεται προσωρινά στην Ιρλανδία·

— στην Ιταλία: τό άρθρο 2 και τό άρθρο 4 σημεία 1 και 2 του Codice di procedura civile (κώδικα πολιτικής δικονομίας)·

— στό Λουξεμβούργο: τά άρθρα 14 και 15 του Code civil (άστικού κώδικα)·

— στίς Κάτω Χώρες: τό άρθρο 126 τρίτο έδείο και τό άρθρο 127 του Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (κώδικα πολιτικής δικονομίας)·

— στό Ήνωμένο Βασίλειο: οι διατάξεις οι σχετικές με τή διεθνή δικαιοδοσία πού θεμελιώνεται:

α) σέ εισαγωγικό έγγραφο της δίκης, επιδιδόμενο σέ έναγόμενο πού δρίσκεται προσωρινά στό Ήνωμένο Βασίλειο,

β) στην ύπαρξη στό Ήνωμένο Βασίλειο περιουσιακών στοιχείων του έναγομένου,

γ) στην κατάσχεση από τόν έναγοντα περιουσιακών στοιχείων πού δρίσκονται στό Ήνωμένο Βασίλειο.».

Άρθρο 5

1. Τό άρθρο 5 σημείο 1 της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται, στό γαλλικό κείμενο, από τίς έξης διατάξεις:

«1. en matière contractuelle, devant le tribunal du lieu où l'obligation qui sert de base à la demande a été ou doit être exécutée.».

2. Τό άρθρο 5 σημείο 1 της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται, στό όλλανδικό κείμενο, από τίς έξης διατάξεις:

«1. ten aanzien van verbintenissen uit overeenkomst: voor het gerecht van de plaats, waar de verbintenis, die aan de eis ten grondslag ligt, is uitgevoerd of moet worden uitgevoerd.».

3. Τό άρθρο 5 σημείο 2 της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τις εξής διατάξεις:

«2. ως προς υποχρεώσεις διατροφής, ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου ο δικαιούχος της διατροφής έχει την κατοικία ή συνήθη διαμονή του ή, έφόσον πρόκειται για άγωγή παρεπόμενη δίκης σχετικής με την προσωπική κατάσταση, ενώπιον του δικαστηρίου που κατά τό δίκαιο του δικάζοντος δικαστή έχει διεθνή δικαιοδοσία στην περίπτωση της δίκης αυτής, εκτός αν ή διεθνής αυτή δικαιοδοσία θεμελιώνεται μόνο στην ισχύεινεια ενός των διαδικών».

4. Τό άρθρο 5 της συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται με τις εξής διατάξεις:

«6. υπό την ιδιότητά του ως ιδρυτή, trustee, ή δικαιούχου ενός trust που έχει συσταθεί, είτε δυνάμει νόμου είτε γραπτά ή προφορικά με γραπτή επίβεβαίωση, ενώπιον των δικαστηρίων του συμβαλλόμενου κράτους στο έδαφος του οποίου τό trust έχει την έδρα του·

7. σε διαφορές σχετικές με πληρωμή της άμοιδής που απαιτείται για την άρωγή ή τη διάσωση φορτίου ή ναύλου, ενώπιον του δικαστηρίου στην περιφέρεια του οποίου τό έν λόγω φορτίο ή ό αντίστοιχος ναύλος:

α) έχει κατασχεθεί για νά εξασφαλισθεί ή πληρωμή αυτή, ή

β) θά μπορούσε νά είχε κατασχεθεί για τό σκοπό αυτό αλλά παρασχεθήκε έγγύηση ή άλλου είδους ασφάλεια·

ή διάταξη αυτή δέν εφαρμόζεται παρά μόνο έφόσον προβάλλεται ό ισχυρισμός ότι ό έναγόμενος έχει δικαίωμα επί του φορτίου ή του ναύλου ή ότι είχε τέτοιο δικαίωμα κατά τό χρόνο της έν λόγω άρωγής ή διάσώσεως».

Άρθρο 6

Ό τίτλος II τμήμα 2 της συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται με τό εξής άρθρο:

«Άρθρο 6α

Όταν, σύμφωνα με την παρούσα σύμβαση, δικαστήριο συμβαλλόμενου κράτους έχει διεθνή δικαιοδοσία για νά κρίνει άγωγές άστικής ευθύνης που άπορρέει από χρησιμοποίηση ή εκμετάλλευση πλοίου, τό δικαστήριο αυτό ή κάθε άλλο που τό υποκαθιστά, σύμφωνα με τό έσωτερικό δίκαιο του κράτους αυτού, εκδικάζει και τά αίτήματα τά σχετικά με τόν περιορισμό της ευθύνης».

Άρθρο 7

Τό άρθρο 8 της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τις εξής διατάξεις:

«Άρθρο 8

Ό ασφαλιστής που έχει την κατοικία του στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους μπορεί νά έναρξει:

1. ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους όπου έχει την κατοικία του, ή

2. σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος, ενώπιον του δικαστηρίου του τόπου όπου ό άντισυμβαλλόμενος του ασφαλιστή έχει την κατοικία του, ή

3. αν πρόκειται για συνασφαλιστή, ενώπιον του δικαστηρίου του συμβαλλόμενου κράτους, στο όποιο έχει έναρξει ό κύριος ασφαλιστής.

Όταν ό ασφαλιστής δέν έχει κατοικία στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους, αλλά διαθέτει υποκατάστημα, πρακτορείο ή οποιαδήποτε άλλη εγκατάσταση σε συμβαλλόμενο κράτος, θεωρείται, για διαφορές σχετικές με την εκμετάλλευσή τους, ότι έχει την κατοικία του στο έδαφος του κράτους αυτού».

Άρθρο 8

Τό άρθρο 12 της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τις εξής διατάξεις:

«Άρθρο 12

Παρέκκλιση από τις διατάξεις του παρόντος τμήματος είναι δυνατή μόνο με συμφωνίες:

1. μεταγενέστερες από τη γένεση της διαφοράς, ή

2. που επιτρέπουν στον άντισυμβαλλόμενο, τόν ασφαλισμένο ή τό δικαιούχο νά προσφύγει και σε άλλα δικαστήρια εκτός από αυτά που προβλέπονται στο παρόν τμήμα, ή

3. που, έχοντας συναφθεί άνάμεσα σε ασφαλιστή και άντισυμβαλλόμενο με κατοικία ή συνήθη διαμονή κατά τό χρόνο συνάψεως της συμβάσεως στο ίδιο συμβαλλόμενο κράτος, άπονέμου διεθνή δικαιοδοσία στα δικαστήρια του κράτους αυτού, άκόμα και αν τό ζημιογόνο γεγονός συμβεί στην άλλουδαπή, εκτός αν τό δίκαιο του άπαγορεύει τέτοιες συμφωνίες, ή

4. που έχουν συναφθεί από άντισυμβαλλόμενο χωρίς κατοικία σε συμβαλλόμενο κράτος, εκτός αν πρόκειται για υποχρεωτική ασφάλιση ή για ασφάλιση άκινήτου που κείται σε συμβαλλόμενο κράτος, ή

5. που άφορούν άσφαλιστική σύμβαση έφόσον αυτή καλύπτει έναν ή περισσότερους από τούς άναφερόμενους στο άρθρο 12α κινδύνους».

Άρθρο 9

Ό τίτλος II τμήμα 3 της συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται με τό εξής άρθρο:

«Άρθρο 12α

Οί άναφερόμενοι στο άρθρο 12 σημείο 5 κίνδυνοι είναι οί ακόλουθοι:

1. Κάθε απόλεια ή ζημία σε

α) πλοία, εγκαταστάσεις ανοικτά των άκτών και στην άνοικτή θάλασσα ή άεροκάφη, ή όποια συνδέεται με τη χρησιμοποίησή τους για έμπορικούς σκοπούς·

- 6) έμπορεύματα, εκτός από τις άποσκευές επιβατών, κατά τη διάρκεια μεταφοράς που πραγματοποιείται με αυτά τα πλοία ή αεροσκάφη, είτε όλικά είτε σε συνδυασμό με άλλα μεταφορικά μέσα.
2. Κάθε είδος εϋθύνης, εκτός από την εϋθύνη για σωματικές βλάβες των επιβατών ή για άπομεια ή ζημία των άποσκευών τους:
- α) από τη χρησιμοποίηση ή εκμετάλλευση πλοίων, εγκαταστάσεων ή αεροσκαφών, σύμφωνα με τό σημείο 1 υπό α), στο μέτρο που τό δικαιο του συμβαλλόμενου κράτους έγγραφής του άεροσκάφους δέν άπαγορεύει τις συμφωνίες διεθνούς δικαιοδοσίας ως προς την άσφάλιση των κινδύνων αυτών·
- 6) για ζημίες που προκαλούνται από έμπορεύματα κατά τη διάρκεια μεταφοράς υπό την έννοια του σημείου 1 υπό 6).
3. Κάθε χρηματική ζημία συνδεόμενη με τη χρησιμοποίηση ή εκμετάλλευση πλοίων, εγκαταστάσεων ή αεροσκαφών, σύμφωνα με τό σημείο 1 υπό α), ιδίως κάθε ζημία σχετικά με τό ναύλο ή τη ναύλωση.
4. Κάθε άλλος κίνδυνος που συνδέεται προς έναν από τους αναφερόμενους στά σημεία 1 ως 3.».

Άρθρο 10

Ο τίτλος II τμήμα 4 της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τις εξής διατάξεις:

«Τμήμα 4

Διεθνής δικαιοδοσία σε συμβάσεις καταναλωτών

Άρθρο 13

Σε συμβάσεις που ό σκοπός τους μπορεί να θεωρηθεί ξένος προς την επαγγελματική δραστηριότητα αυτού που τις καταρτίζει, και που άποκαλείται στη συνέχεια «καταναλωτής», ή διεθνής δικαιοδοσία καθορίζεται από τις διατάξεις του παρόντος τμήματος, με την επιφύλαξη του άρθρου 4 και του άρθρου 5 σημείο 5:

1. όταν πρόκειται για πώληση ενσώματων κινητών με τμηματική καταβολή του τιμήματος, ή
2. όταν πρόκειται για δάνειο με σταδιακή έξόσληση ή για άλλη πιστωτική συναλλαγή συνδεόμενη με τη χρηματοδότηση αγοράς ενσώματων κινητών, ή
3. για κάθε άλλη σύμβαση που έχει ως αντικείμενο παροχή υπηρεσιών ή προμήθεια ενσώματων κινητών, άν
 - α) πρίν από την κατάρτιση της συμβάσεως, έγινε στο κράτος της κατοικίας του καταναλωτή ειδική προσφορά ή διαφήμιση, και
 - 6) ό καταναλωτής ολοκλήρωσε στο κράτος αυτό τις απαραίτητες για την κατάρτιση της συμβάσεως πράξεις.

Όταν ό αντισυμβαλλόμενος του καταναλωτή δέν έχει κατοικία στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους, αλλά διαθέτει ύποκατάστημα, πρακτορείο ή άλλη εγκατάσταση σε συμβαλλόμενο κράτος, θεωρείται, ως προς τις διαφορές τις σχετικές με την εκμετάλλευσή τους, ότι έχει την κατοικία του στο έδαφος του κράτους αυτού.

Τό παρόν τμήμα δέν εφαρμόζεται στις συμβάσεις μεταφοράς.

Άρθρο 14

Η άγωγή καταναλωτή κατά του αντισυμβαλλόμενου μπορεί να άσκηθεί, είτε ενώπιον των δικαστηρίων του συμβαλλόμενου κράτους στο έδαφος του οποίου έχει την κατοικία του ό αντισυμβαλλόμενος είτε ενώπιον των δικαστηρίων του συμβαλλόμενου κράτους στο έδαφος του οποίου έχει την κατοικία του ό καταναλωτής.

Η άγωγή του αντισυμβαλλόμενου κατά του καταναλωτή μπορεί να άσκηθεί μόνον ενώπιον των δικαστηρίων του συμβαλλόμενου κράτους στο έδαφος του οποίου έχει την κατοικία του ό καταναλωτής.

Οι διατάξεις αυτές δέν θίγουν τό δικαιομα άσκήσεως άνταγωγής ενώπιον του δικαστηρίου στο όπο ο είναι έκκρεμής ή κύρια άγωγή που έχει εισαχθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος τμήματος.

Άρθρο 15

Παρέκκλιση από τις διατάξεις του παρόντος τμήματος είναι δυνατή μόνο με συμφωνίες:

1. μεταγενέστερες από τη γένεση της διαφοράς, ή
2. που επιτρέπουν στον καταναλωτή να προσφύγει και σε άλλα δικαστήρια εκτός από αυτά που προδίδονται στο παρόν τμήμα, ή
3. που, έχοντας συναφθεί ανάμεσα σε καταναλωτή και αντισυμβαλλόμενο με κατοικία ή συνίθη διαμονή κατά τό χρόνο συνάψεως της συμβάσεως στο ίδιο συμβαλλόμενο κράτος, άπονέμουν διεθνή δικαιοδοσία στα δικαστήρια του κράτους αυτού, εκτός άν τό δικαιο του άπαγορεύει τέτοιες συμφωνίες.».

Άρθρο 11

Τό άρθρο 17 της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τις εξής διατάξεις:

Άρθρο 17

Άν τά μέρη, από τά όποια ένα τουλάχιστον έχει την κατοικία του στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους, συμφώνησαν ότι ένα δικαστήριο ή τά δικαστήρια συμβαλλόμενου κράτους θά δικάζουν τις διαφορές που έχουν προκύψει ή που θά προκύψουν από συγκεκριμένη έννομη σχέση, τό δικαστήριο αυτό ή τά δικαστήρια του κράτους αυτού έχουν άποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία. Μία τέτοια συμφωνία διεθνούς δικαιοδοσίας πρέπει να καταρτισθεί είτε γραπτά είτε προφορικά με γραπτή έπιβεβαίωση, είτε, στο διεθνές

έμποριο, υπό τύπο ανταποκρινόμενο στις συνθήκες του διεθνούς εμπορίου που τα μέρη γνωρίζουν ή οφείλουν να γνωρίζουν. Όταν μιά τέτοια συμφωνία καταρτίζεται από μέρη εκ των οποίων κανένα δεν έχει την κατοικία του στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους, τα δικαστήρια των άλλων συμβαλλόμενων κρατών δεν μπορούν να δικάσουν τη διαφορά, εφόσον τό ή τα υποδειχθέντα δικαστήρια δεν έχουν διαπιστώσει την έλλειψη διεθνούς δικαιοδοσίας τους.

Τό δικαστήριο ή τα δικαστήρια συμβαλλόμενου κράτους στά οποία άπονέμει διεθνή δικαιοδοσία ή συστατική πράξη ενός trust, έχουν άποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία ως προς άγωγές κατά του ίδρυτη, του trustee ή του δικαιούχου ενός trust, άν πρόκειται για σχέσεις μεταξύ των προσώπων αυτών ή για δικαιώματα ή υποχρεώσεις τους από τό trust.

Οι συμφωνίες διεθνούς δικαιοδοσίας καθώς και οι ανάλογες ρήτρες της συστατικής πράξης του trust δεν παράγουν άποτελέσματα άν είναι αντίθετες προς τις διατάξεις των άρθρων 12 και 15 ή άν τά δικαστήρια, τή διεθνή δικαιοδοσία των οποίων άποκλείουν, έχουν άποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα με τό άρθρο 16.

Άν συμφωνία διεθνούς δικαιοδοσίας έχει καταρτισθεί προς όφελος μόνο ενός μέρους, τό μέρος αυτό διατηρεί τό δικαίωμα να προσφύγει σε κάθε άλλο δικαστήριο που έχει διεθνή δικαιοδοσία σύμφωνα με τήν παρούσα σύμβαση.»

Άρθρο 12

Τό άρθρο 20 δεύτερη παράγραφος της συμβάσεως του 1968 άντικαθίσταται από τις έξης διατάξεις:

«Ο δικαστής οφείλει να άναστείλει τή διαδικασία εφόσον δεν διαπιστώνεται ότι ό έναγόμενος αυτός ήταν σε θέση να παραλάβει τό εισαγωγικό έγγραφο της δίκες ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο εντός της άναγκαιάς για τήν άμυνά του προθεσμίας ή ότι καταβλήθηκε κάθε έπιμέλεια για τό σκοπό αυτό.»

Άρθρο 13

1. Τό άρθρο 27 σημείο 2 της συμβάσεως του 1968 άντικαθίσταται από τις έξης διατάξεις:

«2. άν τό εισαγωγικό έγγραφο της δίκες ή άλλο ισοδύναμο έγγραφο δεν έχει επιδοθεί στον έρημοδικήσαντα έναγόμενο κανονικά και έγκαιρα ώστε να μπορεί να άμυνθεί.»

2. Τό άρθρο 27 της συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται με τις έξης διατάξεις:

«5. άν είναι άσυμβίβαστη με άπόφαση που έκδόθηκε προγενέστερα μεταξύ των ίδιων διαδίκων και με τό ίδιο άντικείμενο και τήν ίδια ουσία σε μη συμβαλλόμενο κράτος, εφόσον ή άπόφαση αυτή συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις που άπαιτούνται για τήν άναγνώρισή της στο κράτος άναγνώρισεως.»

Άρθρο 14

Τό άρθρο 30 της συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται με τήν έξης παράγραφο:

«Τό δικαστήριο συμβαλλόμενου κράτους ένώπιον του οποίου γίνεται επίκληση της άναγνώρισεως άποφάσεως που έκδόθηκε στην Ίρλανδία ή τό Ήνωμένο Βασίλειο και ή εκτέλεση της οποίας έχει άνασταλεί στο κράτος προελεύσεως λόγω άκήσεως ένδικων μέσων, μπορεί να άναστείλει τή διαδικασία.»

Άρθρο 15

Τό άρθρο 31 της συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται με τήν έξης παράγραφο:

«Πάντως, στο Ήνωμένο Βασίλειο, μιά τέτοια άπόφαση εκτελείται στην Άγγλία και Ουαλία, τή Σκωτία ή τή Βόρεια Ίρλανδία, άφου προηγουμένως με αίτηση οποιοδήποτε ένδιαφερομένου ή άπόφαση αυτή έγγραφεί προς εκτέλεση στο αντίστοιχο τμήμα του Ήνωμένου Βασιλείου.»

Άρθρο 16

Τό άρθρο 32 πρώτη παράγραφος της συμβάσεως του 1968 άντικαθίσταται από τις έξης διατάξεις:

«Η αίτηση υποβάλλεται:

- στο Βέλγιο, στο Tribunal de premiere instance ή στο Rechtbank van eerste aanleg;
- στή Δανία, στο Underret;
- στή Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, στον πρόεδρο τμήματος του Landgericht;
- στή Γαλλία, στον πρόεδρο του Tribunal de grande instance;
- στή Ίρλανδία, στο High Court;
- στή Ίταλία, στο Corte d'appello;
- στο Λουξεμβούργο, στον πρόεδρο του Tribunal d'arrondissement;
- στις Κάτω Χώρες, στον πρόεδρο του Arrondissementsrechtbank;
- στο Ήνωμένο Βασίλειο:

1. στήν Άγγλία και Ουαλία, στο High Court of Justice ή, σε περίπτωση άποφάσεως ως προς υποχρεώσεις διατροφής, στο Magistrate's Court μετά παραπομπή του Secretary of State,
2. στή Σκωτία, στο Court of Session ή, σε περίπτωση άποφάσεως ως προς υποχρεώσεις διατροφής, στο Sheriff Court μετά από παραπομπή του Secretary of State,
3. στή Βόρεια Ίρλανδία, στο High Court of Justice ή, σε περίπτωση άποφάσεως ως προς υποχρεώσεις διατροφής, στο Magistrate's Court, μετά από παραπομπή του Secretary of State.»

Άρθρο 17

Τό άρθρο 37 της συμβάσεως του 1968 άντικαθίσταται από τις έξης διατάξεις:

«Άρθρο 37

Η προσφυγή άσκειται κατά τή διαδικασία της άμφισβητουμένης δικαιοδοσίας:

- στό Βέλγιο, στό Tribunal de première instance ή στό Rechtbank van eerste aanleg·
- στό Δανία, στό Landsret·
- στόν Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, στό Oberlandesgericht·
- στό Γαλλία, στό Cour d'appel·
- στόν Ίρλανδία, στό High Court·
- στόν Ίταλία, στό Corte d'appello·
- στό Λουξεμβούργο, στό Cour supérieure de justice, ώς δευτεροβάθμιο πολιτικό δικαστήριο·
- στις Κάτω Χώρες, στό Arrondissementsrechtbank·
- στό Ήνωμένο Βασίλειο:
 1. στόν Άγγλία και Ουαλία, στό High Court of Justice ή, σε περίπτωση άποφάσεως ώς πρός ύποχρεώσεις διατροφής, στό Magistrate's Court,
 2. στό Σκωτία, στό Court of Session ή, σε περίπτωση άποφάσεως ώς πρός ύποχρεώσεις διατροφής, στό Sheriff Court,
 3. στό Βόρεια Ίρλανδία, στό High Court of Justice ή, σε περίπτωση άποφάσεως ώς πρός ύποχρεώσεις διατροφής, στό Magistrate's Court.

Κατά της άποφάσεως επί της προσφυγής μπορεί νά άσκηθουν μόνο:

- στό Βέλγιο, τή Γαλλία, τήν Ίταλία, τό Λουξεμβούργο και τις Κάτω Χώρες, pourvoi en cassation ή beroep in cassatie, ή ricorso in cassazione·
- στό Δανία, προσφυγή ενώπιον του Højesteret, με έγκριση του Υπουργού Δικαιοσύνης·
- στόν Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, Rechtsbeschwerde·
- στόν Ίρλανδία, appeal ενώπιον του Supreme Court για νομικό ζήτημα·
- στό Ήνωμένο Βασίλειο, ένα μόνο appeal για νομικό ζήτημα.»

Άρθρο 18

Τό άρθρο 38 της συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται με τήν προσθήκη, μετά τήν πρώτη παράγραφο, νέας παραγράφου με τό εξής κείμενο:

«Άν ή άπόφαση έχει έκδοθει στόν Ίρλανδία ή τό Ήνωμένο Βασίλειο κάθε ένδικο μέσο ή προσφυγή πού προβλέπεται στό κράτος προελεύσεως θεωρείται, για τήν εφαρμογή της πρώτης παραγράφου, ώς τακτικό ένδικο μέσο.»

Άρθρο 19

Τό άρθρο 40 πρώτη παράγραφος της συμβάσεως του 1968 άντικαθίσταται από τις εξής διατάξεις:

«Άν ή αίτησή του άπορριφθεί, ό αιτών μπορεί νά προσφύγει:

- στό Βέλγιο, στό Cour d'appel ή στό Hof van beroep·
- στό Δανία, στό Landsret·
- στόν Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, στό Oberlandesgericht·
- στό Γαλλία, στό Cour d'appel·
- στόν Ίρλανδία, στό High Court·
- στόν Ίταλία, στό Corte d'appello·
- στό Λουξεμβούργο, στό Cour supérieure de justice, ώς δευτεροβάθμιο πολιτικό δικαστήριο·
- στις Κάτω Χώρες, στό Gerechtshof·
- στό Ήνωμένο Βασίλειο:
 1. στόν Άγγλία και Ουαλία, στό High Court of Justice ή, σε περίπτωση άποφάσεως ώς πρός ύποχρεώσεις διατροφής, στό Magistrate's Court,
 2. στό Σκωτία, στό Court of Session ή, σε περίπτωση άποφάσεως ώς πρός ύποχρεώσεις διατροφής, στό Sheriff Court,
 3. στό Βόρεια Ίρλανδία, στό High Court of Justice ή, σε περίπτωση άποφάσεως ώς πρός ύποχρεώσεις διατροφής, στό Magistrate's Court.»

Άρθρο 20

Τό άρθρο 41 της συμβάσεως του 1968 άντικαθίσταται από τις εξής διατάξεις:

Άρθρο 41

Κατά της άποφάσεως επί της προσφυγής πού προβλέπεται στό άρθρο 40 μπορεί νά άσκηθουν μόνο:

- στό Βέλγιο, τή Γαλλία, τήν Ίταλία, τό Λουξεμβούργο και τις Κάτω Χώρες, pourvoi en cassation ή beroep in cassatie, ή ricorso in cassazione·
- στό Δανία, προσφυγή ενώπιον του Højesteret, με έγκριση του Υπουργού Δικαιοσύνης·
- στόν Όμοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, Rechtsbeschwerde·
- στόν Ίρλανδία, appeal ενώπιον του Supreme Court για νομικό ζήτημα·
- στό Ήνωμένο Βασίλειο, ένα μόνο appeal για νομικό ζήτημα.»

Άρθρο 21

Τό άρθρο 44 της συμβάσεως του 1968 άντικαθίσταται από τις εξής διατάξεις:

«Άρθρο 44

Ό αιτών στον όποιο έχει παρασχεθεί όλικά ή μερικά δωρεάν δικαστική άρωγή ή άπαλλαγή από έξοδα και δαπάνες στό κράτος προελεύσεως, απολαμβάνει, στό πλαίσιο της διαδικασίας των άρθρων 32 ώς 35, τήν ευμενέστερη μεταχείριση πού προβλέπει τό δίκαιο του κράτους εκτελέσεως σε σχέση με τή δωρεάν δικαστική άρωγή ή τήν άπαλλαγή από έξοδα και δαπάνες.

Προκειμένου για αίτηση εκτέλεσεως αποφάσεως που έχει εκδοθεί στη Δανία από διοικητική αρχή ως προς υποχρεώσεις διατροφής, ο αίτών μπορεί να επικαλεσθεί, στο κράτος εκτέλεσεως, το περιεχόμενο των διατάξεων της πρώτης παραγράφου, αν προσκομίσει έγγραφο του Δανικού Υπουργείου Δικαιοσύνης που να πιστοποιεί ότι συγκεντρώνει τις οικονομικές προϋποθέσεις για την ολική ή μερική παύση της δωρεάς δικαστικής άρωγής ή απαλλαγής από έξοδα και δαπάνες.»

Άρθρο 22

Τό άρθρο 46 σημείο 2 της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τις εξής διατάξεις:

«2. αν πρόκειται για απόφαση έρμηνη, το πρωτότυπο ή κυρωμένο αντίγραφο εγγράφου που να αποδεικνύει ότι το εισαγωγικό έγγραφο της δικής ή άλλου ισοδύναμο έγγραφο έχει επιδοθεί στον έρημοδικησαντα διάδικο.»

Άρθρο 23

Τό άρθρο 53 της συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται με την εξής παράγραφο:

«Γιά να καθορίσει αν trust έχει την έδρα του στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους σε δικαστήριο του οποίου έχει άσκηθει ή άγωγή, ο δικαστής εφαρμόζει τους κανόνες του ιδιωτικού διεθνούς δικαίου του.»

Άρθρο 24

Τό άρθρο 55 της συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται με την προσθήκη των εξής συμβάσεων, που εντάσσονται στον πίνακα κατά χρονολογική σειρά:

- τή σύμβαση μεταξύ του Ηνωμένου Βασιλείου και της Γαλλίας για την αμοιβαία εκτέλεση αποφάσεων σε άστικές και έμπορικές υποθέσεις, συνοδευόμενη από πρωτόκολλο, που υπογράφηκε στα Παρίσι στις 18 Ιανουαρίου 1934·
- τή σύμβαση μεταξύ του Ηνωμένου Βασιλείου και του Βελγίου για την αμοιβαία εκτέλεση αποφάσεων σε άστικές και έμπορικές υποθέσεις, συνοδευόμενη από πρωτόκολλο, που υπογράφηκε στις Βρυξέλλες στις 2 Μαΐου 1934·
- τή σύμβαση μεταξύ του Ηνωμένου Βασιλείου και της Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε άστικές και έμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Βόννη στις 14 Ιουλίου 1960·
- τή σύμβαση μεταξύ του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιταλικής Δημοκρατίας για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε άστικές και έμπορικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 7 Φεβρουαρίου 1964, συνοδευόμενη από πρωτόκολλο που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 14 Ιουλίου 1970·
- τή σύμβαση μεταξύ του Ηνωμένου Βασιλείου και του Βασιλείου των Κάτω Χωρών για την αμοιβαία αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε άστικές υποθέσεις, που υπογράφηκε στη Χάγη στις 17 Νοεμβρίου 1967.

Άρθρο 25

1. Τό άρθρο 57 της συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τις εξής διατάξεις:

«Άρθρο 57

Η παρούσα σύμβαση δέν θίγει τίς συμβάσεις των οποίων τά συμβαλλόμενα κράτη είναι ή θά γίνονιν μέρη και οι οποίες, σε ειδικά θέματα, ρυθμίζουν τή διεθνή δικαιοδοσία, τήν αναγνώριση ή τήν εκτέλεση αποφάσεων.

Δέν θίγει, επίσης, τήν εφαρμογή διατάξεων που, σε ειδικά θέματα, ρυθμίζουν τή διεθνή δικαιοδοσία, τήν αναγνώριση ή τήν εκτέλεση αποφάσεων και περιλαμβάνονται ή θά περιληφθουν σε πράξεις των οργάνων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ή στις έθνικές νομοθεσίες που εναρμονίζονται σε έκταλη των πράξεων αυτών.»

2. Προς εξασφάλιση τής ομοιόμορφης έρμηνείας του, τό άρθρο 57 πρώτη παράγραφος εφαρμόζεται με τόν ακόλουθο τρόπο:

- a) Η σύμβαση του 1968, όπως τροποποιείται, δέν αποκλείει τή δυνατότητα ενός δικαστηρίου συμβαλλόμενου κράτους που είναι μέρος συμβάσεως σχετικής με ειδικό θέμα, να θεμελιώσει τή διεθνή δικαιοδοσία του σε μιά τέτοια σύμβαση, ακόμη και αν ό έναγόμενος κατοικεί στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους που δέν είναι μέρος τής συγκεκριμένης συμβάσεως. Τό δικαστήριο εφαρμόζει σε κάθε περίπτωση τό άρθρο 20 τής συμβάσεως του 1968, όπως τροποποιείται.
- b) Απόφαση εκδιδόμενη σε συμβαλλόμενο κράτος από δικαστήριο που θεμελιώσει τή διεθνή δικαιοδοσία του σε σύμβαση σχετική με ειδικό θέμα αναγνωρίζεται και εκτελείται στα άλλα συμβαλλόμενα κράτη σύμφωνα με τή σύμβαση του 1968, όπως τροποποιείται. Αν τό κράτος προελεύσεως και τό κράτος αναγνωρίσεως ή εκτέλεσεως είναι συμβαλλόμενα μέρη συμβάσεως σχετικής με ειδικό θέμα που ρυθμίζει τίς προϋποθέσεις αναγνωρίσεως ή εκτέλεσεως αποφάσεων, εφαρμόζονται οι προϋποθέσεις αυτές. Είναι πάντως δυνατή ή εφαρμογή των διατάξεων τής συμβάσεως του 1968, όπως τροποποιείται, των σχετικών με τή διαδικασία αναγνωρίσεως και εκτέλεσεως των αποφάσεων.

Άρθρο 26

Τό άρθρο 59 της συμβάσεως του 1968 συμπληρώνεται με την εξής παράγραφο:

«Κανένα συμβαλλόμενο κράτος δέν μπορεί πάντως να δεσμευθεί έναντι τρίτου κράτους να μίν αναγνωρίζει απόφαση που έχει εκδοθεί σε άλλο συμβαλλόμενο κράτος από δικαστήριο του οποίου ή διεθνή δικαιοδοσία θεμελιώνεται στην ύπαρξη ή κατάσχεση από τόν έναγοντα, στο κράτος αυτό, περιουσιακών στοιχείων του έναγομένου:

1. αν ή άγωγή άφορα τήν κυριότητα ή τή νομή των περιουσιακών αυτών στοιχείων, έχει ως αίτημα

τήν άδεια διαθέςεως τους ή συνδέεται με άλλη επίδικη διαφορά αναφερόμενη σ' αυτά·

2. αν τά περιουσιακά στοιχεία συνιστούν τήν έγγυση άπαιτήσεως πού άποτελει τό άντικείμενο τής άγωγής.».

Άρθρο 27

Τό άρθρο 60 τής συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τίς ακόλουθες διατάξεις:

«Άρθρο 60

Η παρούσα σύμβαση εφαρμόζεται στό ευρωπαϊκό έδαφος τών συμβαλλόμενων κρατών, περιλαμβανομένης και τής Γροιλανδίας, στά υπερπόντια γαλλικά διαμερίσματα και έδάφη καθώς και στό Μαγιουαί.

Τό Βασίλειο τών Κάτω Χωρών μπορεί, κατά τήν υπογραφή ή τήν επικύρωση τής παρούσας συμβάσεως ή οποτεδήποτε μεταγενέστερα, νά δηλώσει, με γνωστοποίηση στό Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου τών Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ότι ή παρούσα σύμβαση εφαρμόζεται στις Όλλανδικές Άντίλλες. Έλ είπει σχετικής δηλώσεως, οι δίκες πού διεξάγονται στό ευρωπαϊκό έδαφος του Βασιλείου επί αιτήσεων άναίρεσεως κατά αποφάσεων τών δικαστηρίων τών Όλλανδικών Άντιλλών, θεωρούνται ότι διεξάγονται ένώπιον τών δικαστηρίων αυτών.

Κατά παρέκκλιση από τήν πρώτη παράγραφο, ή παρούσα σύμβαση δέν εφαρμόζεται:

1. στά νησιά Φερόε, εκτός αν τό Βασίλειο τής Δανίας προεί σέ αντίθετη δήλωση·
2. στά εκτός του Ήνωμένου Βασιλείου ευρωπαϊκά έδάφη τά όποια τό Ήνωμένο Βασίλειο εκπροσωπει διεθνώς, εκτός αν τό Ήνωμένο Βασίλειο προεί σέ αντίθετη δήλωση για ένα ή περισσότερα από τά έδάφη αυτά.

Οι δηλώσεις αυτές μπορεί νά γίνουν οποτεδήποτε, με γνωστοποίηση στό Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου τών Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Οι δευτεροβάθμιες διαδικασίες πού εισάγονται στό Ήνωμένο Βασίλειο κατά αποφάσεων πού έχουν εκδοθεί από τά δικαστήρια τών αναφερόμενων στην τρίτη παράγραφο σημείο 2 έδαφών θεωρούνται ως διαδικασίες διεξαγόμενες ένώπιον τών δικαστηρίων αυτών.

Οι υποθέσεις οι όποιες στό Βασίλειο τής Δανίας διέπονται από τόν άστικό δικονομικό νόμο για τά νησιά Φερόε (Lov for Faeroerne om rettens pleje), θεωρούνται ότι εκδικάζονται ένώπιον τών δικαστηρίων τών νησιών αυτών.».

Άρθρο 28

Τό άρθρο 64 περίπτωση γ) τής συμβάσεως του 1968 αντικαθίσταται από τίς ακόλουθες διατάξεις:

- «γ) τίς δηλώσεις πού κατατίθενται κατ' εφαρμογή του άρθρου 60.».

ΤΙΤΛΟΣ ΙΙΙ

Προσαρμογές του πρωτοκόλλου πού είναι προσαρτημένο στη σύμβαση του 1968

Άρθρο 29

Τό πρωτόκολλο πού είναι προσαρτημένο στη σύμβαση του 1968 συμπληρώνεται με τά ακόλουθα άρθρα:

Άρθρο Va

Σέ σχέση με τίς υποχρεώσεις διατροφής, οι όροι «δικαστής» και «δικαστήριο» περιλαμβάνουν και τίς δανικές διοικητικές αρχές.

Άρθρο Vb

Σέ διαφορές μεταξύ πλοιάρχου και μέλους πληρώματος πλοίου νηολογημένου στη Δανία ή τήν Ήρλανδία, σχετικά με τίς άποδοχές ή τούς άλλους όρους τής σχέσεως εργασίας, τά δικαστήρια συμβαλλόμενου κράτους οφείλουν νά ελέγχουν αν ό διπλωματικός ή προξενικός υπάλληλος, στην άρμοδιότητα του όποιου ανήκει τό σκάφος, έχει ενημερωθεί για τή διαφορά. Μέχρι νά ενημερωθεί ό υπάλληλος αυτός, τά δικαστήρια οφείλουν νά αναστείλουν τή διαδικασία. Οφείλουν, ακόμη και αυτεπάγγελτα, νά αποποιηθούν τήν άσκηση τής διεθνούς δικαιοδοσίας τους, αν ό υπάλληλος αυτός, αφού ενημερώθηκε δεόντως, άσκησει τά καθήκοντα πού του άναγνωρίζονται στην περίπτωση αυτή από προξενική σύμβαση ή, έφόσον δέν υπάρχει τέτοια σύμβαση, αν προβάλει αντιρρήσεις ως προς τή διεθνή δικαιοδοσία ενός τής προθεσμίας πού του τάσσεται.

Άρθρο Vγ

Όταν, για θέματα πού άφορούν τήν «residence» του άγγλικού κειμένου τής συμβάσεως τής σχετικής με τό ευρωπαϊκό δίπλωμα έρεσιτεχνίας για τήν κοινή άγορά, πού υπογράφηκε στό Λουξεμβούργο στις 15 Δεκεμβρίου 1975, γίνεται, στά πλαίσια του άρθρου 69 παράγραφος 5 τής συμβάσεως αυτής, εφαρμογή τών άρθρων 52 και 53 τής παρούσας συμβάσεως, ό όρος «residence» είναι ταυτόσημος με τόν όρο «domicile» τών προαναφερόμενων άρθρων 52 και 53.

Άρθρο Vδ

Με τήν επιφύλαξη τής δικαιοδοσίας του Ευρωπαϊκού Γραφείου Διπλωμάτων Έρεσιτεχνίας σύμφωνα με τή σύμβαση χορηγήσεως ευρωπαϊκών διπλωμάτων έρεσιτεχνίας, πού υπογράφηκε στό Μόναχο στις 5 Οκτωβρίου 1973, τά δικαστήρια κάθε συμβαλλόμενου κράτους έχουν άποκλειστική διεθνή δικαιοδοσία, χωρίς νά λαμβάνεται υπόψη ή κατοικία, σέ θέματα έγγραφης ή κύρους ευρωπαϊκού διπλώματος έρεσιτεχνίας πού χορηγείται για τό Κράτος αυτό και πού δέν είναι κοινοτικό δίπλωμα κατ' εφαρμογή τών διατάξεων του άρθρου 86 τής συμβάσεως τής σχετικής με τό ευρωπαϊκό δίπλωμα έρεσιτεχνίας για τήν κοινή άγορά, πού υπογράφηκε στό Λουξεμβούργο στις 15 Δεκεμβρίου 1975.».

ΤΙΤΛΟΣ IV

Προσαρμογές του πρωτοκόλλου το 1971

Άρθρο 30

Τό άρθρο 1 του πρωτοκόλλου του 1971 συμπληρώνεται με τό ακόλουθο έδάφιο:

«Τό Δικαστήριο τών Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων είναι επίσης αρμόδιο νά αποφαίνεται επί τής έρμηνείας τής συμβάσεως γιά τήν προσχώρηση του Βασιλείου τής Δανίας, τής Ιρλανδίας καί του Ένωμένου Βασιλείου τής Μεγάλης Βρετανίας καί Βόρειας Ιρλανδίας στή σύμβαση τής 27ης Σεπτεμβρίου 1968 καθώς καί στο παρόν πρωτόκολλο.»

Άρθρο 31

Τό άρθρο 2 σημείο 1 του πρωτοκόλλου του 1971 αντικαθίσταται από τίς ακόλουθες διατάξεις:

- «1. — στό Βέλγιο: Cour de cassation — Hof van Cassatie καί Conseil d'état — Raad van State·
- στή Δανία: Højesteret·
- στήν Όμοσπονδιακή Δημοκρατία τής Γερμανίας: τά Oberste Gerichtshöfe des Bundes·
- στή Γαλλία: Cour de cassation καί Conseil d'état·
- στήν Ιρλανδία: Supreme Court·
- στήν Ιταλία: Corte suprema di cassazione·
- στό Λουξεμβούργο: Cour supérieure de justice, ως άκυρωτικό·
- τίς Κάτω Χώρες: Hoge Raad·
- στό Ένωμένο Βασίλειο: House of Lords καί τά δικαστήρια πού έχουν κληθεί νά αποφανθούν βάσει του άρθρου 37 δεύτερη παράγραφος ή του άρθρου 41 τής συμβάσεως.»

Άρθρο 32

Τό άρθρο 6 σημείο 1 του πρωτοκόλλου του 1971 αντικαθίσταται από τίς ακόλουθες διατάξεις:

«Άρθρο 6

Έη παρούσα σύμβαση εφαρμόζεται στό ευρωπαϊκό έδαφος τών συμβαλλόμενων κρατών περιλαμβανομένης καί τής Γροιλανδίας, στό υπερόντιο γαλλικά διαμερίσματα καί έδάφη, καθώς καί στό Μαγιουε.

Τό Βασίλειο τών Κάτω Χωρών δύναται, κατά τήν υπογραφή ή τήν επικύρωση τής παρούσας συμβάσεως ή όποτεδήποτε μεταγενέστερα, νά δηλώσει, μέ γνωστοποίηση στό Γενικό Γραμματεία του Συμβουλίου τών Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ότι ή παρούσα σύμβαση εφαρμόζεται στίς Όλλανδικές Αντίλλες.

Κατά παρέκκλιση από τήν πρώτη παράγραφο, ή παρούσα σύμβαση δέν εφαρμόζεται:

1. στό νησιά Φερόε, εκτός εάν τό Βασίλειο τής Δανίας προδει σέ αντίθετη δήλωση

2. στό εκτός του Ένωμένου Βασιλείου ευρωπαϊκά έδάφη τά όποία τό Ένωμένο Βασίλειο εκπροσωπεί διεθνώς, εκτός άν τό Ένωμένο Βασίλειο προδει σέ αντίθετη δήλωση γιά ένα ή περισσότερα από τά έδάφη αυτά.

Οί δηλώσεις μπορεί νά γίνουν όποτεδήποτε, μέ γνωστοποίηση στό Γενικό Γραμματεία του Συμβουλίου τών Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.»

Άρθρο 33

Τό άρθρο 10 περίπτωση δ) του πρωτοκόλλου του 1971 αντικαθίσταται από τίς ακόλουθες διατάξεις:

- «δ) τίς δηλώσεις πού κατατίθενται κατ' εφαρμογή του άρθρου 6.»

ΤΙΤΛΟΣ V

Μεταβατικές διατάξεις

Άρθρο 34

1. Έη σύμβαση του 1968 καί τό πρωτόκολλο του 1971, όπως τροποποιούνται από τήν παρούσα σύμβαση, εφαρμόζονται μόνο στίς άγωγές πού άσκούνται καί στό δημόσια έγγραφα πού εκδίδονται μετά τήν έναρξη ισχύος τής παρούσας συμβάσεως στό κράτος προελεύσεως, καί, όταν ζητείται ή αναγνώριση ή εκτέλεση αποφάσεως ή δημόσιου εγγράφου, στό κράτος αναγνώρισεως ή εκτέλεσεως.

2. Στίς σχέσεις πάντως μεταξύ τών έξι κρατών μερών τής συμβάσεως του 1968, οι αποφάσεις πού εκδίδονται μετά τήν έναρξη ισχύος τής παρούσας συμβάσεως επί άγωγών πού θά έχουν άσκηθει πριν από τήν ήμερομηνία αυτή, αναγνωρίζονται καί εκτελούνται σύμφωνα μέ τίς διατάξεις του τίτλου III τής συμβάσεως του 1968, όπως τροποποιείται.

3. Έξάλλου, στίς σχέσεις μεταξύ τών έξι κρατών μερών τής συμβάσεως του 1968 καί τών τριών κρατών πού αναφέρονται στό άρθρο 1 τής παρούσας συμβάσεως, καθώς καί στίς σχέσεις μεταξύ τών τριών τελευταίων, οι αποφάσεις πού εκδίδονται μετά τήν ήμερομηνία έναρξεως ισχύος τής παρούσας συμβάσεως στό κράτος προελεύσεως καί στό κράτος αναγνώρισεως ή εκτέλεσεως επί άγωγών πού θά έχουν άσκηθει πριν από τήν ήμερομηνία αυτή, αναγνωρίζονται καί εκτελούνται σύμφωνα μέ τίς διατάξεις του τίτλου III τής συμβάσεως του 1968, όπως τροποποιείται, άν ή διετής δικαιοδοσία έχει θεμελιωθεί σέ κανόνες συμφωνούς μέ τίς διατάξεις του τίτλου II, όπως τροποποιείται, ή μέ τίς διατάξεις συμβάσεως πού κατά τό χρόνο άσκήσεως τής άγωγής ίσχυε μεταξύ του κράτους προελεύσεως καί του κράτους αναγνώρισεως ή εκτέλεσεως.

Άρθρο 35

Έη, μέ έγγραφο προγενέστερο τής έναρξεως ισχύος τής παρούσας συμβάσεως, οι διάδικοι σέ διαφορά εκ συμβάσεως είχαν συμφωνήσει ότι εφαρμόσταν δίκαιο στή συγκεκριμένη σύμβαση θά είναι τό Ιρλανδικό δίκαιο ή τό

δικαιο μέρους του Ήνωμένου Βασιλείου, τὰ δικαστήρια τής Ήρλανδίας ή του μέρους αυτού του Ήνωμένου Βασιλείου διατηρούν τήν εσχέρεια νά εκδικάσουν τή διαφορά αυτή.

Άρθρο 36

Έπί τρία έτη μετά τήν έναρξη ισχύος τής συμβάσεως του 1968 έναντι του Βασιλείου τής Δανίας και τής Ήρλανδίας αντίστοιχα, ή διεθνής δικαιοδοσία σε θέματα ναυτικού δικαίου σε καθένα από τά κράτη αυτά καθορίζεται όχι μόνο σύμφωνα με τίς διατάξεις τής ανωτέρω συμβάσεως, αλλά επίσης σύμφωνα με τά κατωτέρω σημεία 1 ως 6. Ωστόσο, οι διατάξεις αυτές θά παύσουν νά εφαρμόζονται σε καθένα από τά κράτη αυτά, όταν ή διεθνής σύμβαση για τήν ενοποίηση όρισμένων κανόνων σχετικών με τή συντηρητική κατάσχεση πλοίων, πού υπογράφηκε στις Βρυξέλλες στις 10 Μαΐου 1952, πεθεί σε ισχύ έναντι αυτών.

1. Πρόσωπο πού κατοικεί στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους μπορεί νά έναχθει για ναυτική άπαιτηση ενώπιον των δικαστηρίων ενός των προαναφερθέντων κρατών, έφόσον τό πλοίο πού άπορα ή άπαιτηση ή κάθε άλλο πλοίο πού άνήκει στην κυριότητά του έχει γίνει άντικείμενο δικαστικής κατάσχεσεως στο έδαφος του τελευταίου αυτού κράτους προς εξασφάλιση τής άπαιτήσεως ή θά μπορούσε νά είχε κατασχεθεί εκεί, έχει όμως παρασχεθεί έγγύηση ή άλλου είδους ασφάλεια, στις εξής περιπτώσεις:
 - α) άν ό έναγων κατοικεί στο έδαφος του κράτους αυτού·
 - β) άν ή ναυτική άπαιτηση έχει γεννηθεί στο κράτος αυτό·
 - γ) άν ή ναυτική άπαιτηση έχει γεννηθεί σε ή διάρκεια πλοο κατά τόν όποιον επιβλήθηκε ή θά μπορούσε νά είχε επιβληθεί ή κατάσχεση·
 - δ) άν ή άπαιτηση άπορρεί από σύγκρουση ή από ζημία πού προκάλεσε πλοίο είτε σε άλλο πλοίο είτε σε πράγματα ή πρόσωπα πού βρίσκονται πάνω σ' αυτό, κατά τήν εκτέλεση ή τήν παράλειψη εκτέλεσεως έλιγμού·
 - ε) άν ή άπαιτηση έχει γεννηθεί από άρπαγή ή διάσωση·
 - στ) άν ή άπαιτηση είναι ασφαλισμένη με ναυτική ύποθήκη ή άλλη έμπράγματα ασφάλεια συμβατικού χαρακτήρα επί του κατασχεθέντος πλοίου.
2. Μπορεί νά κατασχεθεί τό πλοίο τό όποιο άπορα ή ναυτική άπαιτηση ή κάθε άλλο πλοίο πού άνήκει στο πρόσωπο πού ήταν, κατά τό χρόνο γεννήσεως τής άπαιτήσεως, κύριος του πλοίου εκείνου. Για τίς άπαιτήσεις πάντως πού προβλέπονται στο σημείο 5 υπό ζ), ο) ή π), μπορεί νά κατασχεθεί μόνο τό πλοίο τό όποιο άπορα ή άπαιτηση.
3. Πλοία θεωρούνται ότι έχουν τόν ίδιο κύριο έφόσον όλες οι μερίδες τής κυριότητας άνήκουν στο ίδιο ή τά ίδια πρόσωπα.
4. Σε περίπτωση ναυλώσεως πλοίου με παράδοση τής θαλάσσιας διαχειρίσεως, όταν για ναυτική άπαιτηση πού άπορα πλοίο εϋθύνεται μόνο ό ναυλωτής, μπορεί νά κατασχεθεί τό πλοίο αυτό ή κάθε άλλο πλοίο πού άνήκει στο ναυλωτή αυτόν, κανένα όμως άλλο πλοίο πού άνήκει στον κύριο δέν μπορεί νά κατασχεθεί με βάση αυτή τή ναυτική άπαιτηση. Τό ίδιο ισχύει σε όλες τίς περιπτώσεις κατά τίς όποιες για τή ναυτική άπαιτηση εϋθύνεται πρόσωπο άλλο από τόν κύριο.
5. Ός «ναυτική άπαιτηση» νοείται τό δικαίωμα ή ή αξίωση πού πηγάζει από μία ή περισσότερες από τίς εξής αίτίες:
 - α) ζημίες πού προκαλεί πλοίο είτε με σύγκρουση είτε με άλλο τρόπο·
 - β) άπώλεια ανθρώπινης ζωής ή σωματικές βλάβες πού προκαλούνται στο πλοίο ή συνδέονται με εκμετάλλευση πλοίου·
 - γ) άρπαγή και διάσωση·
 - δ) συμβάσεις σχετικές με τή χρησιμοποίηση ή τή μίσθωση πλοίου με ναυλοσύμφωνο ή με άλλο τρόπο·
 - ε) συμβάσεις σχετικές με τή μεταφορά έμπορευμάτων με πλοίο βάσει ναυλοσύμφωνου φορτωτικής ή με άλλο τρόπο·
 - στ) άπώλειες ή ζημίες σε έμπορεύματα και άποσκευές πού μεταφέρονται με πλοίο·
 - ζ) κοινή άβάρια·
 - η) ναυτικό δάνειο·
 - θ) ρυμούλκηση·
 - ι) πλοήγηση·
 - κ) προμήθεια προϊόντων ή υλικών, άνεξάρτητα από τόν τόπο, για τήν εκμετάλλευση ή συντήρηση του πλοίου·
 - λ) κατασκευή, έπισκευή, εξοπλισμό πλοίου ή δαπάνες λιμενισμού·
 - μ) μισθός πλοιάρχου, αξιωματικών ή μελών του πληρώματος·
 - ν) δαπάνες του πλοιάρχου και δαπάνες πού ενεργούνται από φορτωτές, ναυλωτές ή πράκτορες για λογαριασμό του πλοίου ή του κυρίου του
 - ξ) διαφορές σχετικές με τήν κυριότητα πλοίου·
 - ο) διαφορές μεταξύ συμπλοικητών ως προς τήν κυριότητα, τή νομή, τήν εκμετάλλευση ή τά δικαιώματα στο προϊόν εκμεταλλεύσεως του πλοίου πού τελεί υπό συμπλοικησία·
 - π) ναυτική ύποθήκη ή άλλη έμπράγματα ασφάλεια συμβατικού χαρακτήρα σε πλοίο.
6. Στη Δανία, ό όρος «συντηρητική κατάσχεση» καλύπτει, όσον άπορα τίς ναυτικές άπαιτήσεις των παραπάνω περιπτώσεων ξ) και ο), τό «forbud» έφόσον ή διαδικασία αυτή είναι ή μόνη δυνατή στη σύγκριμένη περίπτωση σύμφωνα με τά άρθρα 646 ως 653 του νόμου πολιτικής δικονομίας (Lov om retsens plige).

ΤΙΤΛΟΣ VI

Τελικές διατάξεις

Άρθρο 37

Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων διαδίδει στις Κυβερνήσεις του Βασιλείου της Δανίας, της Ιρλανδίας και του Ηνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας και Βόρειας Ιρλανδίας κυρωμένο αντίγραφο της συνθήκης του 1968 και του πρωτοκόλλου του 1971 στη γαλλική, τη γερμανική, την ιταλική και την ολλανδική γλώσσα.

Τα κείμενα της συνθήκης του 1968 και του πρωτοκόλλου του 1971 στην αγγλική, τη δανική και την ιρλανδική γλώσσα προσαρτώνται στην παρούσα σύμβαση. Τα κείμενα στην αγγλική, δανική και ιρλανδική γλώσσα είναι εξίσου αυθεντικά με τα πρωτότυπα κείμενα της συνθήκης του 1968 και του πρωτοκόλλου του 1971.

Άρθρο 38

Η παρούσα σύμβαση θα επικυρωθεί από τα υπογράφοντα κράτη. Τα έγγραφα επικυρώσεως θα κατατεθούν στο Γενικό Γραμματέα του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Άρθρο 39

Η παρούσα σύμβαση θα αρχίσει να ισχύει, μεταξύ των κρατών που θα την έχουν επικυρώσει, την πρώτη μέρα

του τρίτου μήνα που ακολουθεί την κατάθεση του τελευταίου εγγράφου επικυρώσεως από τα αρχικά Κράτη μέλη της Κοινότητας και από ένα νέο Κράτος μέλος.

Για κάθε νέο Κράτος μέλος που θα την επικυρώσει μεταγενέστερα, θα αρχίσει να ισχύει την πρώτη μέρα του τρίτου μήνα που ακολουθεί την κατάθεση του δικού του εγγράφου επικυρώσεως.

Άρθρο 40

Ο Γενικός Γραμματέας του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων γνωστοποιεί στα υπογράφοντα κράτη:

- α) την κατάθεση κάθε εγγράφου επικυρώσεως·
- β) τις ημερομηνίες έναρξης ισχύος της παρούσας συνθήκης για τα συμβαλλόμενα κράτη.

Άρθρο 41

Η παρούσα σύμβαση συντάσσεται σε ένα μόνο αντίτυπο στην αγγλική, γαλλική, γερμανική, δανική, ιρλανδική, ιταλική και ολλανδική γλώσσα. Τα έπιτα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά. Η σύμβαση θα κατατεθεί στο αρχείο της Γραμματείας του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Ο Γενικός Γραμματέας θα διδώσει κυρωμένο αντίγραφο στην κυβέρνηση κάθε υπογράφοντος κράτους.

Σε πίστωση τών άνωτέρω οι ύπογράφωντες πληρεξούσιοι έθεσαν τήν ύπογραφή τους κάτω από τήν παρούσα σύμβαση.

Έγινε στό Λουξεμβούργο, στίς έννιά Όκτωβρίου χίλια έννιακόσια έβδομήντα όκτώ.

Γιά τήν Αυτόν Μεγαλειότητα τό Βασίλιά τών Βέλγων,

Renaat VAN ELSLANDE

Γιά τήν Αυτόν Μεγαλειότητα τή Βασίλισσα τής Δανίας,

Nathalie LIND

Γιά τόν Πρόεδρο τής Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας τής Γερμανίας,

Hans-Jochen VOGEL

Γιά τόν Πρόεδρο τής Γαλλικής Δημοκρατίας,

Alain PEYREFITTE

Γιά τόν Πρόεδρο τής Ίρλανδίας,

Gerard COLLINS

Γιά τόν Πρόεδρο τής Ίταλικής Δημοκρατίας,

Paolo BONIFACIO

Γιά τήν Αυτόν Βασιλική Ύψηλότητα τό Μεγάλο Δούκα του Λουξεμβούργου,

Robert KRIFPS

Γιά τήν Αυτόν Μεγαλειότητα τή Βασίλισσα τών Κάτω Χωρών,

J. de RUITER

Γιά τήν Αυτόν Μεγαλειότητα τή Βασίλισσα του Ήνωμένου Βασιλείου τής Μεγάλης Βρετανίας καί Βόρειας Ίρλανδίας,

Elwyn JONES

ΚΟΙΝΗ ΔΗΛΩΣΗ

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΝ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ, ΠΟΥ ΣΥΝΗΛΘΑΝ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ,

ΕΠΙΘΥΜΩΝΤΑΣ νά εξασφαλίσουν, σύμφωνα με τό πνεύμα της σύμβασως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968, τήν όσο τό δυνατό μεγαλύτερη ομοιομορφία της διεθνούς δικαιοδοσίας καί σέ υποθέσεις ναυτικού δικαίου,

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι ή διεθνής σύμβαση γιά τήν ένοποίηση όρισμένων κανόνων σχετικών μέ τή συντηρητική κατάσχεση πλοίων, πού ύπογράφηκε στίς Βρυξέλλες στίς 10 Μαΐου 1952, περιλαμβάνει διατάξεις γιά τή διεθνή δικαιοδοσία,

ΕΚΤΙΜΩΝΤΑΣ ότι όλα τά Κράτη μέλη δέν είναι μέρη στήν άνωτέρω σύμβαση,

ΕΚΦΡΑΖΟΥΝ ΤΗΝ ΕΥΧΗ όσα παράκτια Κράτη μέλη δέν έχουν άκόμη γίνει συμβαλλόμενα μέρη στή σύμβαση της 10ης Μαΐου 1952, νά τήν επικυρώσουν ή νά προσχωρήσουν σέ αυτή τό ταχύτερο δυνατό.

Σέ πίστωση των άνωτέρω οι ύπογράφοις πληρεξούσιοι έθεσαν τήν ύπογραφή τους κάτω από τήν παρούσα κοινή δήλωση.

Έγινε στό Λουξεμβούργο, στίς έννιά Όκτωβρίου χίλια έννιακόσια έβδομήντα όκτώ.

Γιά τήν Αυτόν Μεγαλειότητα τό Βασιλιά των Βέλγων,

Renaat VAN ELSLANDE

Γιά τήν Αύτης Μεγαλειότητα τή Βασίλισσα της Δανίας,

Nathalie LIND

Γιά τόν Πρόεδρο της Όμοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας,

Hans-Jochen VOGEL

Γιά τόν Πρόεδρο της Γαλλικής Δημοκρατίας,

Alain PEYREFITTE

Γιά τόν Πρόεδρο της Ίρλανδίας,

Gerard COLLINS

Γιά τόν Πρόεδρο της Ίταλικής Δημοκρατίας,

Paolo BONIFACIO

Γιά τήν Αυτόν Βασιλική Ύψηλότητα τό Μεγάλο Δούκα του Λουξεμβούργου,

Robert KRIEPS

Γιά τήν Αύτης Μεγαλειότητα τή Βασίλισσα των Κάτω Χωρών,

J. de RUITER

Γιά τήν Αύτης Μεγαλειότητα τή Βασίλισσα του Ήνωμένου Βασιλείου της Μεγάλης Βρετανίας καί Βόρειας Ίρλανδίας,

Elwyn JONES

